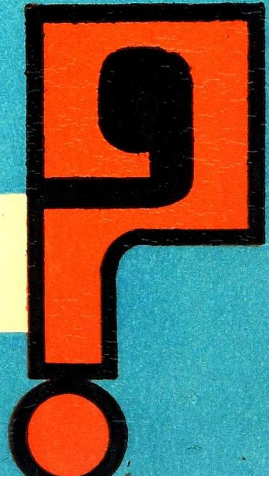

முங்கொடி புத்தியகம்

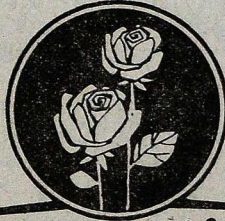
எழுத்துச் கீர்திருத்தம் தேவையா

சீனியர் செல்வர்
34591 டி.சீவனானம்
007C05

எழுத்துச் சீர்திருத்தம்
தேவையா ?

டாக்டர்
ம. பொ. சிவஞானம்

முன்கொழு பதிப்பகம்

14, சித்திரைக்குளம் மேற்கு வீதி,
மயிலாப்பூர், சென்னை-600 004.

தொலைபேசி : 494 30 74

நூல் விவரப் பட்டியல்

நூல் பெயர்	: எழுத்துச் சீர்திருத்தம் தேவையா?
ஆசிரியர்	: டாக்டர் ம. பொ. சிவஞானம்
மொழி	: தமிழ்
பொருள்	: கட்டுரை
பதிப்பு ஆண்டு	: முதற் பதிப்பு : டிசம்பர், 1995.
வெளியிடுவோர்	: பூங்கொடி பதிப்பகம் 14, சித்திரைக்குளம் மேற்கு வீதி, மயிலாப்பூர், சென்னை-600 004
உரிமை	: ஆசிரியர்
தாள்	: 10.7 வெள்ளைத்தாள்
பக்கங்கள்	: 52
நூல் அளவு	: 1x16 டபுள் கிரவுன்
எழுத்து	: 10 புள்ளி
பைண்டிங்	: கார்ட் போர்டு

விலை : ரூ. 10-00

அச்சிட்டோர் : கவிதா அச்சகம்
24, பஜார் ரோடு,
மயிலாப்பூர், சென்னை-4.

பதிப்புரை

வெள்ளை ஏகாதிபத்தியத்தை இந்திய மண்ணிலிருந்து அகற்றும் கடும் போரில் முன்னணியில் நின்றவர் ஐயா ம. பொ. சி அவர்கள்.

வெள்ளை ஏகாதிபத்தியம் அகற்றப்பட்டு இந்தியா விடுதலையடைந்ததும் "எனது போர் தொடர்கிறது. போர்முனைதான் மாறுகிறது" என்று சிலம்புச் செல்வர் கூறினார்.

அவரது போர் முனையின் இலக்கு விடுதலை பெற்ற இந்தியாவில் புதிய தமிழகம் படைப்பதாக இருந்தது.

எல்லைப் போர், மாநில சுயாச்சிப் போர், தலைநகர் காக்கப் போர், தமிழினத்தை ஒன்று படுத்தும் போர், தமிழை ஆட்சி மொழியாக்கப் போர், தமிழ் நாடு பெயர் போராட்ட போர்.

புதிய தமிழகம் படைக்க போராட்டங்களைத் தொடங்கிய போது தேசிய வட்டாரம் குறுகிய நோக்கம் என்றுது. பிரிவினைவாதிகள் தேவையற்ற போராட்டம் என்றனர்.

எனது போராட்டம் வெற்றி பெறும். எனது கொள்கைதான் தமிழினத்திற்கு நன்மையளிச்சுத் தக்கது இந்த எனது நிலையை நீங்களெல்லாம் உணரும் காலம்

வந்தே தீரும் என்று தீர்க்கதரிசனத்தோடு கூறினார் தலைவர் ம. பொ. சி.

புதிய தமிழகம் அமைந்தது.

இந்திய விடுதலைப் போராட்ட காலத்திலும் புதிய தமிழகம் படைக்கப் பேரராடிய காலத்திலும் மக்களை விழிப்படையச் செய்ய அவர் ஆற்றிய சொற் பொழிவுகள் ஏராளம். எழுதிய நூல்கள் நூற்று ஐம்பதுக்கும் மேலாகும்.

இந்நூல் எழுத்துச் "சீர்திருத்தம்" பற்றி ஐயா அவர்கள் செங்கோலில் எழுதிய கட்டுரைத் தொகுப்பு.

இந்நூல் அச்சாகிக் கொண்டிருந்த நிலையில் ஐயா அமரராகி விட்டார்கள். இந்நூலின் முடிவில் ஐயா, ம. பொ. சி. அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் பொருட்டு கட்டுரை சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. கட்டுரையாளர் திரு. பா. சந்திரசேகர் அவர்கள் புதிய தமிழகம் படைக்க ஐயா அவர்கள் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டிருந்த காலங்களில் உடன் இருந்தவர். தமிழரசுக் கழகத் தலைமை அலுவலகத்தில் அலுவலகச் செயலாளராகவும் பணியாற்றியவர்.

வே. சுப்பையா
பூங்கொடி பதிப்பகம்

எழுத்துச் சீர்திருத்தம் தேவையா?

தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியிலே ஆர்வம் உடையவர்களில் சிலர் தற்போதைய தமிழ் எழுத்துக்களின் அமைப்பும், எண்ணிக்கையும்- தமிழ் வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருந்து வருகின்றன என்று கருதுகின்றனர். தமிழ் எழுத்துக்கள் சிலவற்றின் வரிவடிவத்தை மாற்றவும், எண்ணிக்கையைக் குறைக்கவும் வேண்டுமென்று தீவிரமாகப் பிரச்சாரம் செய்து வருகின்றனர்.

இவர்களிலே ஒரு சாரார், எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்குகின்ற வகையில் சீர்திருத்தம் காணவிழைகின்றனர்.

இன்னொரு சாரார், எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்கும் அளவிலே சீர்திருத்தம் காணக்கோருகின்றனர். ஆம்; எழுத்துச் சீர்திருத்தம் வேண்டுமென்போரும் ஒருமித்த கருத்துடையவர்களாயிருக்கவில்லை!

உயிர் எழுத்துக்கள் 12, மெய்யெழுத்துக்கள் 18 ஆகிய 30 எழுத்துக்களை மட்டுமே கொண்டு, தமிழை வளர்க்கவும் வாழ வைக்கவும் முடியும் என்று இவர்கள் வாதிடுகின்றனர். உயிரெழுத்துக்களில் சிலவற்றின் வடிவங்களைக்கூட மாற்றவேண்டுமென்றும் கோருகின்றனர்.

ஆங்கில எழுத்தைப் புகுத்த...

பிறிதொரு சாரார், ஆங்கிலத்தில் உள்ள 'எஃப்' ('F') 'இசட்' ('Z') என்ற எழுத்துக்களுக்கேற்ற ஒலியை உடைய எழுத்துக்கள் தமிழில் இல்லாத குறையைப்

போக்குவதற்காக அந்த ஆங்கில எழுத்துக்கள் இரண்டையும் தமிழ் எழுத்துக்களின் கட்டமைப்பிலே சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூறுகின்றனர்.

இன்னொரு சாரார், இப்போதுள்ள தமிழ் எழுத்துக்கள் அனைத்தையுமே கைவிட்டு, முற்றிலும் 'ரோமன்' எழுத்துக்களைக் கொண்டே தமிழை எழுதலாம் என்று சொல்கின்றனர்.

பொதுவாக, இவர்களுடைய எழுத்துச் சீர்திருத்தக் கோரிக்கைகள் அனைத்தையும், தமிழ் அறிஞர்கள் ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டதாகத் தெரியவில்லை! ஒவ்வொரு கருத்துமே ஒரு சில தனிப்பட்டவர்களின் கோரிக்கையாகத் தான் இருந்து வருகின்றது.

எழுத்துக்களைச் சீர்திருத்தும் முயற்சியைப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, தமிழக அரசு மேற்கொண்டு அது பற்றித் தீவிரமாக ஆலோசித்து, 9 எழுத்துக்களை மட்டும் திருத்தினால் போதும் என்ற முடிவுக்கு வந்தது!

உயிர் எழுத்துக்களிலே 'ஐ' என்பதனை 'அய்' என்றும்; 'ஔ' என்பதனை 'அவ்' என்றும் எழுதலாம் என முடிவெடுத்து, இந்த இரண்டு எழுத்துக்களையும் உயிரெழுத்துகளின் பட்டியலிலிருந்து அகற்றி விடுவதென அரசு முடிவு செய்தது.

எழுத்து குறைவால் வேலை கூடும்

மெய் எழுத்துக்களிலே 'ஊ', 'ஞ', 'ணை' 'னை', 'லை', 'ளை', 'றூ' ஆகிய 7 எழுத்துக்களை அடியோடு கைவிட்டு, அவற்றிற்கு மாற்றாக, நெடிலுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் 'ா' என்னும் குறியீட்டையும், 'ஐ' காரத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு, வரும் 'ை' என்னும் குறியீட்டையும் பயன்படுத்தி 'ணா' 'னா' 'றா' 'ணை' 'னை' 'லை' 'ளை' என மாற்றி எழுதலாம் என முடிவு

வெடுத்து, அதனை ஒரு ஆணையின் மூலம் அரசு நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தது. ஆனால், உயிரெழுத்துக்களில் திருத்தம் காண்பதைத் தமிழ் அறிஞர்களில் பலரும் எதிர்த்தனர். 'ஐ' எழுத்தானது தலைமையைக் குறிக்கும். பொருள் பொதிந்த சொல்லாகவும் இருந்து வருவதால் அதனைக் கைவிடுவதற்கு அறிஞருலகம் விரும்பவில்லை. அத்துடன், 'ஐ' என்னும் எழுத்தை உயிரெழுத்துக்கள் பட்டியலிலிருந்து அகற்றாமலேயே 'அய்' என்று எழுதும் வழக்கமும் நடைமுறையும் இருப்பதால், அதை அப்படியே விட்டுவிடலாம் என்றும் ஆலோசனை கூறினர்.

'ஓள' என்னும் எழுத்தானது 'ஓ' 'ள' என்னும் கூட்டு எழுத்துக்களைக் கொண்டதாகவோ, இதனை அகற்றிய பின்னரும், 'ஓ'வும் 'ள'வும் உயிரெழுத்தாகவும், உயிர் மெய்யெழுத்தாகவும் நீடிக்குமாதலால் எழுத்துக்களைக் குறைக்கும் வேலைக்கு இந்த சீர்திருத்தம் பயன்படாது என்பது தெளிவுபடுத்தப்பட்டது.

இந்தக் கருத்தை ஏற்று 'ஐ'-யும் 'ஓள'வும் அகற்றப்படமாட்டாது என்று அரசு மறு ஆணை பிறப்பித்தது. இதற்குமேல் தமிழ் எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்கவோ, அவற்றின் வடிவங்களை மாற்றவோ அரசு ஆர்வம் காட்டவில்லை. ஆயினும், எழுத்துச் சீர்திருத்தக் காரர்களின் பிரச்சாரம் தொடர்கிறது.

அறிவியல் தமிழ் எது?

'அறிவியல் தமிழ்' என்பதாக ஒரு பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டு தற்போதைய தமிழ் எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கையானது விஞ்ஞானத் துறையிலே தமிழுக்குப் புதுவாழ்வு தேடத் தடையாக இருக்கிறது என்று சொல்லுவோரின் பிரச்சாரம் தொடர்கிறது.

எழுத்துச் சீர்திருத்தக்காரர்களின் சார்பில் வெளியான நூல்களையும் பிரசுரங்களையும் ஒன்று விடாமல்

சேகரித்து, அவற்றை ஆய்ந்து பார்த்தேன். எழுத்துச் சீர்திருத்தம் கோருவோரில் முக்கியமானவர்களைச் சந்தித்துப் பேசியும் இருக்கிறேன்.

‘எஃப்’ (F) ‘இசஃட்’ (Z) என்னும் ஆங்கில எழுத்துக்களைத் தமிழில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கோருவோர் விரல்விட்டு எண்ணக் கூடியவர்களாகவே இருக்கின்றனர். அவர்கள் தங்கள் அளவில் இந்த இரண்டு எழுத்துக்களையும் பிடிவாதமாகப் பயன்படுத்தியும் வந்தனர். ஆனால், மக்களிடையே ஆதரவு கிடைக்காததாலோ என்னவோ, பின்னர் அவர்களே அதனைக் கைவிட்டு விட்டனர்.

தமிழ்மொழியில் உள்ள ‘ழ’ என்னும் எழுத்துக்குரிய ஒலியைத் தரும் எழுத்து ஆங்கில எழுத்துக்களில் ஒன்று கூட இல்லை. அதனால், ‘ழ’ கரத்தை ஆங்கிலத்தில் சேர்க்க தமிழறிஞர்கள் முயலுவார்களானால், அது பயனுடையதாக இருக்கும். அந்நிய மொழியொன்றை, ஒரு நாடு பயன்படுத்துகிறது என்றால், தன் சொந்த மொழி மூலமாக அந்த மொழியைத் திருத்தி அமைக்க முயல்வது தான் மரபும் சுயமரியாதையும் ஆகும்.

இந்த முறையில்தான் பிரிட்டனில் வழங்கிவரும் ஆங்கிலம் ஒன்றாகவும் அமெரிக்காவில் வழங்கிவரும் ஆங்கிலம் அதிலிருந்து சிறிது மாறுபட்டதாகவும் இருந்து வருவதைக் காண்கிறோம். மற்றும் தமிழில் எழுதவும் படிக்கவும் மட்டுமே தெரிந்து வைத்துள்ளோர் அனைவருமே ஆங்கில எழுத்துக்களையும், அவற்றிற்கான உச்சரிப்பு முறையையும் சரிவரத் தெரிந்து கொள்ள சந்தர்ப்பம் இருக்கும் காலம் இது.

‘காப்பி’ என்பது சரியோ!

ஆகவே, ‘எஃப்’ (F) என்னும் எழுத்துக்கு ‘ப’ என்னும் தமிழ் எழுத்து உபயோகப்படும் இடங்களிலே, ஆங்கில

எழுத்துக்குரிய ஒலியையே பயன்படுத்தி, எல்லோரும் புரிந்துகொள்ள முடியும். சான்றாக Coffee என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லை, தமிழில் 'காப்பி' என்று எழுதும் வழக்கம் இருந்து வருகிறது. ஆயினும், வாயால் சொல்லும் போது, ஆங்கில எழுத்தின் ஒலியையே பயன்படுத்துவது வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. இதற்காக, உயர் கல்வி தேவைப்படவில்லை.

இதுபோல, Z என்னும் ஆங்கில எழுத்துக்குரிய ஒலியை, தமிழோடு இணைந்துள்ள 'ச/ஸ' 'ஐ' ஆகிய எழுத்துக்களின் மூலம் ஒலிக்க முடியும். ஆகவே, இதிலே ஒன்றும் கஷ்டம் இருக்கவில்லை!

தமிழ் எழுத்துக்களைக் குறைத்தாலொழிய, தமிழர் அல்லாத பிற நாட்டினர் தமிழைப் பயில்வது சலப சாத்தியமில்லை என்ற கருத்து கொஞ்சம் கவர்ச்சியுடையதாக இருக்கிறது. ஆயினும், இந்தப் பிரச்சனையிலே அயல் நாட்டவர் எவரேனும் கருத்து வெளியிட்டிருக்கின்றனரா என்பதையும் கவனித்தாக வேண்டும். தமிழல்லாத மொழிகள் வழங்கும் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து தமிழகத்திற்கு வந்த பாதிரிமார்களிலே கால்டுவெல், பெஸ்கி, ஜி.யு. போப் போன்ற அறிஞர்கள், தமிழை பழுதறப் பயின்று, புலமை பெற்றதனை தமிழ் அறிஞர் உலகம் அறியும். இவர்களிலே கால்டுவெல் என்பார், தென்னிந்திய மொழிகளின் சொற்களை ஒப்பிட்டு ஆராய்ச்சி நடத்தி, "ஒப்பிலக்கண நூல்" என்பதாக ஒன்றைப் படைத்தார். அந்த நூல் வெளியான பின்னர்தான் தென்னிந்திய மொழிகளின் தாய்மொழி தமிழ் என்பது நடுவு நெஞ்சடையோரால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு, உறுதிப்பட்டும் விட்டது.

பாதிரிமார்க் கூறவில்லையே!

ரெவரெண்ட் பெஸ்கி என்பார், தமிழ்மொழியின் வரலாற்றிலேயே 'சொல் அகராதி' ஒன்றைத் தயாரித்து

தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பெருந்துணை புரிந்தார். அத்துடன்
என்றி, 'தேம்பாவணி' என்னும் காப்பியம் ஒன்றை, உயர்
தரமான கவிதை நடையில் யாத்துக் கொடுத்து, தமிழ்க்
களஞ்சியத்திலே சேர்த்தார்.

ஐ யு. போப் என்பவர் திருவாசகத்தையும்,
திருக்குறளையும் ஆங்கிலத்திலே மொழி பெயர்த்தார்.
மற்று, தொல்காப்பியத்தையும் நன்னூலையும் படித்து,
தமிழ் இலக்கணத்தை அறிகின்ற கஷ்டத்தைத் தவிர்க்க
எளிதான தமிழ் இலக்கணம் ஒன்றையும் போப்
பெருமகனார் படைத்துக் கொடுத்தார். அது, 'போப் ஐயர்
இலக்கணம்' என்றே பெயர் பெற்றுவிட்டது!

பெஸ்கி என்பார், தமிழ் எழுத்துக்களில் 'ர' என்னும்
உயிர்மெய் எழுத்துக்கு 'ர' இடுகுறியே பயன்படுத்தி வந்த
தால் ஏற்பட்ட குழப்பத்தை நீக்க 'ர' என்னும் இடு
குறிக்கு வலதுபுறத்தின் கீழே சிறிது கோடிழுத்து, 'ர'
என்னும் உயிர்மெய் எழுத்தாக்கினார். இந்த மாறுதலை
அவர் ஏற்படுத்துவதற்கு முன்பு, 'தொல்காப்பியம்'
என்பதை 'தெரலகரப்பியம்' என்று சொல்லும் வழக்கம்
இருந்தது! இப்படியெல்லாம் தமிழ் வளர்ச்சிக்குத்
தொண்டு புரிந்த அயல்நாட்டு அறிஞர்களிலே எவரும்
தமிழ் எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கை கூடுதலாக இருப்ப
தால் அதனைக் கற்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று
சொல்லவேயில்லை.

வள்ளற் பெருமான் தமிழின் சிறப்பை வருணிக்கு
மிடத்து, 'எண்ணளவில் சுருக்கமாயும், ஒலியிலேசாயு
முள்ள தென்மொழி' என்று கூறுகின்றார். அவர் தொல்
காப்பியத்தின் முதல் சூத்திரம் மட்டுமே எழுத்துக்களின்
எண்ணிக்கையைக் குறிப்பதாக ஏற்றார் போலும்.

சுத்திய வாக்குறுதி

“எழுத்தெனப்படுவது அகர முதல னகர இறுவாய்
முப்பஃதென்ப” என்பது தொல்காப்பியத்தின் முதல்

குத்திரம். மற்ற எழுத்துக்கள் எல்லாம் சார்பெழுத்துக்களே யாதலால் அவை அசல் எழுத்துக்களின் கணக்கில் தொல்காப்பியரால் சேர்க்கப்படவில்லை.

நீதிமன்றத்தில் சாட்சியமளிக்க கூண்டில் ஏறுகிற ஒருவர், “நான் சொல்வதெல்லாம் சத்தியம்” என்று ஒரு உறுதிமொழி எடுத்துக் கொள்வதைப்போல், 'எழுத்தெனப்படுவது முப்பதேதான்' என்று முதலில் சொல்லி விட்டு, அதற்கு மேல்தான் தொல்காப்பியர் தமிழின் இலக்கணத்தைக் கூறுகிறார். இதனை எழுத்துச்சீர்திருத்தக்காரரில் யாரும் இதுவரை மறுத்ததில்லை

தமிழ் எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கோருவோர், ஆங்கிலத்தையே சான்று காட்டுகின்றனர். இதனை நினைக்கும்போது நெஞ்சு வேதனைப் படுகிறது. ஆங்கில மொழி எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கை 26 தான் என்றும், தமிழ் எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கையோ 247 என்றும் சொல்லி எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கையிலே ஆங்கிலத்திற்கும் தமிழுக்கும் மலைக்கும் மடுவுக்கும் போன்ற வேற்றுமை இருப்பதாகச் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். இது வேண்டுமென்றே தமிழைச் சிறுமைப் படுத்துவதாகத்தான் தோன்றுகிறது. இது சரியான வாதம் அல்ல.

ஆங்கில மொழிக்குரிய எழுத்துக்கள் 26 தான் என்று சொல்வதை முதலில் மறுத்தாக வேண்டும். அந்த எழுத்துக்களில் முதல் எழுத்தான 'ஏ' என்பதை எடுத்துக் கொண்டு வரி வடிவ ரீதியில் பார்த்தால் அதற்கு நான்கு வரி வடிவங்களை நாம் பயன்படுத்தி வருகிறோம். இதன் படி, ஆங்கில மொழிக்குரிய எழுத்துக்கள் 26 என்பது சரியல்ல. மாறாக ஆங்கில மொழியில் வரிவடிவில் வேற்றுமை யுடைய எழுத்துக்கள் 104 ஆகும்! இப்படி, ஒலி வேற்றுமை இல்லாத இடத்து வரிவடிவ வேற்றுமை ஏன் ஏற்பட்டது? இதற்கு இதுவரை எந்த ஆங்கில மொழிப் புலவரும் சமா

தானம் சொல்லவில்லை. தமிழ் மொழியிலே எழுத்து வடிவம் வேறுபடும்போது, நிச்சயமாக ஒலியும் வேறு பட்டே தீரும். ஒலி வேறுபடாத இடத்து எழுத்து வடிவம் வேறுபடுவது தமிழுக்குத் தேவையில்லாத ஒன்றாகி விட்டது!

ஒலி மாறாமல் எழுத்து மாறுவதேன்?

தமிழ் எழுத்துக்களிலே ஒவ்வொன்றும் அது முன்னும் பின்னும் வரும் எந்த எழுத்தோடு சேர்ந்தாலும் அதன் ஒலியில் மாற்றம் ஏற்படுவதில்லை. கற்போடு இயைந்து காணப்படுகிறது! சேருவோரை ஒத்து, குணம் மாறும் மனிதரைப் பார்க்கிறோம். ஆனால், தமிழ் எழுத்துக் களுக்கு அப்படி தடுமாற்றம் கிடையாது. இதற்குக் காரணம், தமிழில் உள்ள சார்பு எழுத்துக்கள்தான். சார்பு எழுத்துக்கள் இருந்தில்லையானால், தமிழ் மொழி இன்றுள்ள வளர்ச்சியை அடைந்திருக்க முடியுமா என்பது ஐயப்பாடே.

தமிழ் எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கையானது 247 என்றே கொண்டாலும் அந்த எண்ணிக்கையானது மொழியைக் கற்பதற்கு கஷ்டமாக இருக்கவில்லை. 'க' என்னும் குறில் எழுத்தோடு 'ா' என்னும் குறியீட்டைச் சேர்த்து 'கா' என்னும் நெடிலாகப் பயிலுகிறோம். இந்த ஒரு எழுத்தைப் பயின்று விட்டால் கடைசி எழுத்தாக வருகிற 'னா' வரை அவை 'ஆ' என்ற ஓசையிலேயே முடிவதைப் பார்க்கிறோம். பிற நெடில் எழுத்துக்களின் நிலையும் இதுதான். இதிலே பயில்வதற்கு என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது?

தமிழில் உள்ள 'ா' 'ௌ' 'ே' 'ை' என்னும் ஐந்து குறியீடுகளைப் பயின்று விட்டால் உயிர் எழுத்தும் மெய்யெழுத்தும் அல்லாத 217 சார்பெழுத்துக்களை மிக எளிதில் பயின்று விடலாம். இப்படி ஒரு திறமையான

எழுத்தமைப்பைக் கொடுத்த சான்றோர்களுக்கு தமிழ்ச் சமுதாயம் நன்றி செலுத்த வேண்டும்!

இன்னொரு சிறப்பையும் இங்கே நினைவூட்டியாக வேண்டும். 'உயிரெழுத்துக்கள்'- 'மெய்யெழுத்துக்கள்' என்ற அணுகுமுறையை விட்டு, உயிரெழுத்துக்கள்—உயிர் மெய் எழுத்துக்கள் என்று அணுகுவோமானால், மெய் எழுத்துக்களில் ஒவ்வொன்றின் தலைப்பில் உள்ள புள்ளியை அழித்துவிட்டால் புள்ளியை இழந்த எழுத்துக்கள் நமக்குப் புதிதாக இருப்பதில்லை. ஒரு புள்ளியை வைத்து 18 எழுத்துக்களை நமக்குத் தந்த சான்றோர்கள் இருக்கும் தென்புலம் நோக்கி நாம் தொழவேண்டும். ஓர் புள்ளி 18 சார்பெழுத்துக்களைக் கொடுக்கிறது. அது போல் 'ா' என்னும் குறியீடு, 18 நெடில் எழுத்துக்களை நமக்குத் தருகிறது. இன்னும் 'ெ' எனப்படும் ஒற்றைச் சுழிக் கொம்பு இடப்படும் குறியீடு, 18 எழுத்துக்களை எளிதாகப் பயிலுவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கிறது.

இதுபோல இரட்டைச் சுழி கொம்பாக்கிய 'ே' என்னும் குறியீடும் 18 எழுத்துக்களை நாம் பயிலப் பயன்படுகிறது. 'ஐ' காரமாகிய 'ை' என்னும் குறியீடும் இதே நிலையில் தான் உதவுகிறது.

வாதத்திற்காக ஒன்றொடோன்று சம்பந்தமில்லாத தனி எழுத்துக்கள் போல் குறியீடுகளோடு சேர்ந்த எழுத்துக்களையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு இருநூற்று நாற்பத்து ஏழு எழுத்துக்கள் தமிழில் உள்ளன என்று நீட்டி முழக்கி தமிழுக்குக் குறை கற்பிப்பது என்ன நியாயமோ? அதையும் தமிழரே செய்வதா?

உயிரெழுத்தில் கைவைக்காதே!

இன்னொன்றையும் இங்கே சொல்லியாக வேண்டும். 'ஐ' காரத்தை மெய்யெழுத்துப் பட்டியலிலிருந்து அகற்ற

14 □ எழுத்துச் சீர்திருத்தம் தேவையா ?

வேண்டுமானால், 'ஐயர்' என்ற சொல்லை 'அய்யர்' என்று ஆக்கவேண்டுமானால் 'ஐ' என்னும் எழுத்தையும் அகற்றிதான்: ஆகவேண்டும். அப்போது 'விடுதலை' சரியல்ல; 'விடுதலய்' என்பதுதான் சரியாகும்.

இதை ஏற்றால் 'ை' என்ற குறியீடு மறைந்துவிடும். மேலும் இந்தக் குறியீடு தமிழ் எழுத்துக்கள் பட்டியலில் குறைந்து போகும். ஆனால், தமிழ் எழுத்துச் சீர்த்திருத்தத்தில் எல்லையற்ற ஆர்வம் காட்டுவோர் ஏனோ இந்தக் குறியீட்டை இதுவரை கைவிடவில்லை!

தமிழில் உள்ள உயிர் எழுத்துக்கள் பன்னிரண்டையும் உயிர் மெய்யெழுத்துக்கள் பதினெட்டையும் மட்டுமே வைத்துக் கொண்டு மற்ற எழுத்துக்களையெல்லாம் தலை முழுகிவிட்டு, தமிழைப் பயன்படுத்த முடியும் என்ற வாதத்திலே ஓரளவு உண்மை இருக்கலாம். ஆனால், அது தமிழுக்கு நன்மை செய்வதாகாது.

'கி' என்னும் உயிர்மெய் எழுத்தை அகற்றி விட்டு, 'க்இ' என்று எழுதலாமே என்பது ஒரு வாதம்! இப்படியே 'கீ' என்பதை 'க்ஈ' என்றும், 'கு' என்பதனை 'க்உ' என்றும், 'கூ' என்பதனை 'க்ஊ' என்றும் எழுதலாம் என்கின்றனர். இது சில நாளேடுகளிலும் இங்குமங்குமாக எழுத்துச் சீர்திருத்தம் என்ற பெயரில் தலைகாட்டி வருகிறது.

இதில் உள்ள பயங்கரமான ஒரு குறை என்னவென்றால், எண்ணளவில் எழுத்துக்களைக் குறைக்கப் புகுந்து, தொழில் அளவில் எழுத்துக்களைப் பயங்கரமான அளவுக்கு கூட்டி விடுவதாகும்.

'கீ' என்னும் ஒரு உயிர்மெய் எழுத்திற்கு, தட்டச்சுக் காரர் ஒரு தட்டு தட்டினால் போதும். ஆனால் 'க்ஈ' என்னும் மாற்று எழுத்தைப் பயன்படுத்தினால் இரண்டு தட்டு தட்ட வேண்டும்.

இப்படியே 217 எழுத்துக்களையும் தட்டச்சுக்காரர் 30 எழுத்துக்களால் பயன்படுத்த முயன்றால், ஒரு பக்கத்திற்குரிய வரிகள் கூடுதலாகும். அதுபோல் பக்கங்களும் கூடுதலாகும்!

அச்சகத்தாருக்கு தொல்லை

இதை விட்டு, அச்சகத்தை நோக்குவோம்! அங்கேகூட இதே தொல்லைதான். தட்டச்சுத் தொழில் புரிவோரும், அச்சுக் கூடத்தில் எழுத்துக் கோர்ப்போரும் இந்த 30 எழுத்து வாதத்தை ஒரு தொல்லையாகத்தான் கருதுவார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் வேலை நேரமும் அதிகரிக்கும். இவ்வளவு தொல்லைப்பட்டு இந்த 3ல் எழுத்தளவி குறைப்பை ஏற்றுக் கொண்டாலும் நாம் இயந்திர யுகத்தில் வாழ்கிறோமாதலால், ஏற்கெனவே அச்சாகியுள்ள புத்தகங்களையெல்லாம் எரிப்பதற்கு என்று ஒரு நாளைத் தேர்ந்தெடுத்து, அதைக் கொண்டாட வேண்டிய அவசியம்கூட ஏற்படலாம். இந்த 30 எழுத்துக்களால் எழுதக் கூடிய மொழியானது, பெயரளவில் தமிழ் என்று சொல்லப்படலாம். ஆரம்பக் கல்விக்கு மேலே சென்று விட்டவர்களுக்கு ஒரு புதிய மொழியைப் படிப்பதுபோல்தான் இது இருக்கும். அவ்வளவு தொல்லையை ஏற்கும் அளவுக்கு என்ன லாபத்தை இந்த எழுத்துக் குறைப்பு தந்துவிடப் போகிறதோ தெரியவில்லை!

நல்ல வேளையாக, எழுத்துச் சீர்திருத்தம் கோருவோரெல்லாம் 30 எழுத்து வாதத்தை வற்புற்றுத்துவோராக இல்லை என்பது ஆறுதல் தருகிறது.

இதில் விந்தை என்னவென்றால், தமிழை வளர்ப்பதற்கு என்று சொல்லி தமிழ் எழுத்தைக் குறைக்கும் கிளர்ச்சியை நடத்தி வருவோரோ 'ரோமன் லிபி'யைக் கொண்டு தமிழை எழுதலாம் என்ற வாதத்தை, இரண்டாவது முனையாகத் தொடங்கியிருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

'ரோமன் லிபி'யில் தமிழ் எழுத்தை எழுதத் தொடங்கி விட்டால் உலகில் உள்ள 1500 கோடி பேருமே தமிழைப் பயின்று விடுவார்களாம்! அப்படி ஒரு கருத்தை இதுவரை தமிழரல்லாதோர் எவரும் வெளியிட்டதாகத் தெரியவில்லை.

இப்படி நடைமுறைக்கு ஒத்துவராத, தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பயன்படாத, ஓரளவே தமிழைக் கற்றவர்களுக்குப் பயன்படாத இந்த முப்பது எழுத்து வாதத்தை ஏற்றுக் கொண்டால், தமிழ்நாட்டிலுள்ள நூற்றுக்கு நூறு பேருக்குமே முதியோர் கல்வித் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தியாக வேண்டும். ஏனென்றால் பழைய தமிழ் அவர்களுக்கு பயிலுவதற்கு மட்டுமல்ல, பார்ப்பதற்குக்கூட விளங்காது!

தமிழில் எழுத்து அதிகமென்பது பொய்

இந்த எழுத்துக் குறைப்பு வாதத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருப்போர், அரசு நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்துள்ள ஏழு எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தைக்கூட தங்கள் அளவில் இதுவரை கடைப் பிடிக்கவில்லை. கடைப்பிடிப்பவர்களிலும் சிலருக்கு, அரசு அறிவித்த மாறுதலை ஏற்க ஆண்டுக் கணக்கில் அவகாசம் தேவைப்பட்டது.

போகட்டும், யதார்த்தமான நிலைக்கு வந்து இந்த எழுத்துச் சீர்திருத்தம் பற்றிய வாதத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வருவோம்.

30 எழுத்துக்களாகக் குறைப்பது பற்றி சிந்திப்பதுகூட நல்லதல்ல. சார்பெழுத்துக்களைக் கைவிடுவது தமிழை அழிப்பதாகும்.

வரி வடிவத்திலேயும் உயிர் எழுத்துக்களில் மாறுதல் செய்வதும் தேவையற்றதாகும்.

சார்பு எழுத்துக்களிலே ஏற்கெனவே 7 எழுத்துக்களுக்குச் செய்யப்பட்டுள்ள மாறுதலே போதும்.

இதற்கப்புறம் தேவைப்படும் மாறுதல் 'இ' 'ஈ' 'உ' 'ஊ' எழுத்துக்களில்தான்.

'கி' 'கீ' என்ற எழுத்துக்களுக்குள்ள குறியீட்டைத் தனியாகப் பிரித்து எடுத்து தட்டச்சிலும் அச்சிலும் பயன்படுத்த வழி செய்யலாம். இதையே 'கீ' என்ற எழுத்து விஷயத்திலும் கடைப்பிடிக்கலாம். இப்படிச் செய்தால் 32 எழுத்துக்கள் குறைந்து விடும். தமிழ் மொழியின் தோற்றத்திலும் ஒரு மாறுதலையும் காண முடியாது.

அச்ச எழுத்துக்களை வார்ப்போருடன் கலந்து பேசினால், இடு குறிக்கும் உயிர்மெய் எழுத்துக்கும் இடைவெளி இல்லாதபடி இதைச் செய்துவிட முடியும். செய்ய முடியவில்லை என்றாலும் பாதகம் இல்லை மயிரிழை அளவுள்ள ஒரு இடைவெளி ஒன்றும் தொல்லைப் படுத்தாது

அடுத்து, 'கு' 'கூ' ஆகிய எழுத்துக்களை எடுத்துக் கொள்வோம்.

கிரந்த எழுத்துக்களாக உள்ள 'ஜ'வுடன் 'ஃ' 'ஹ' எனும் குறியீடுகளைச் சேர்த்து 'ஜூ' 'ஜூ' என்கிறோம். ஜும்மா மசூதி, ஜூலை என்று எழுதுகிறோம். அதைப் போல் தனித் தமிழ்ப் பற்று உடையவர்கள் க்ரந்த 'ஜ' தேவையில்லை என்று விட்டாலும், கிட்டத்தட்ட அந்த ஒலியைத் தரும் 'ச'—வுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இதன் காரணமாகவும் 32 எழுத்துக்கள் அச்சப் பெட்டியிலும் (தட்டச்சு இயந்திரத்திலும்) குறைந்து விடும்.

இதற்கு மேல் எத்தகைய சீர்திருத்தமும் தமிழ் எழுத்துக்களுக்குத் தேவையில்லை.

எனக்குள்ள ஐயப்பாடு ஒன்றையும் எடுத்துக்காட்ட வேண்டியது அவசியமாகிறது. உயிர் எழுத்துக்களும்

உயிர்மெய் எழுத்துக்களுமான 31 எழுத்துக்களை மட்டுமே கொண்ட தமிழை எழுதத் தொடங்குவோமானால் அதனால் ஏற்படும் பயங்கரமான குழப்பம் நம்மை எங்கே கொண்டு போகும் தெரியுமா?

ரோமன் வழிக்குப் போகலாமா?

இந்த 30 எழுத்துக்களுக்கும் கூடத் தலைமுழுக்குப் போட்டு விட்டு, ரோமன் எழுத்திலேயே தமிழை எழுதலாமே என்ற இடத்திற்குத்தான் கொண்டு செல்லும். தமிழ்: எழுத்துக்களைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்வோர், ரோமன் எழுத்துக்களில் எழுத வேண்டுமென்ற கருத்தையும் கூடவே சொல்லி வருவதை இங்கே நினைவுபடுத்தப்பட்டாக வேண்டும். இந்த அபாயத்தில் தமிழைக் கொண்டு போகாமல் இருக்க வேண்டுமானால், 30 எழுத்து வாதத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தாக வேண்டும்.

இந்திய மாநில மொழிகள் அனைத்திற்குமே 'ரோமன்' எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தலாம் என்றும், அதன் மூலம் தேசிய ஒருமைப்பாடு வலுப்பெறும் என்றும் நம்முடைய பெருமதிப்பிற்குரிய தேசியத் தலைவர்களில்கூட பலபேர் ஏற்கெனவே சொல்லியுள்ளனர். இப்போது, நம்மிடையே வாழ்வோரிலும் சிலர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றனர். இந்த வாதத்தை, பிரதேச மொழிகளைத் தாய்மொழிகளாகக் கொண்டுள்ள எந்தப் பிரதேச மக்களும் ஏற்க மாட்டார்கள் என்பது ஒருபுறம் இருக்க, தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கேனும் இந்த மாறுதல் உதவி புரியுமா என்பதையோசிக்க வேண்டும். தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கு ஒரு மொழி ஓரளவேனும் பயன்படுகிறதென்றால் அது ஆங்கில மொழிதான். அரசியலமைப்புச் சட்டப்படி பார்த்தாலும், ஆங்கிலத்தின் இடத்தைப் பிடிக்க முயன்று கொண்டிருப்பது இந்தி மொழிதான். ஆகவே, தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்காக எழுத்து மாற்றத்தை ஏற்க வேண்டிய மொழி

ஏதேனும் ஒன்றிருக்குமானால்—அது மாநில மொழிகள் அல்ல—ஆங்கிலமோ, இந்தியோ ஆகத்தான் இருக்க முடியும்.

ஒன்று ஆங்கிலத்தை தேவநாகரி லிபியில் எழுதலாம்; இல்லையென்றால், இந்தியை ரோமன் லிபியில் எழுதலாம். முன்னதை விடவும் பின்னது கொஞ்சம் தேசிய சுய மரியாதையைக் காத்துக் கொள்ளப் பயன்படும். ஆனால், இது தமிழ் வளர்ச்சிக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயமாகும்.

'தட்டச்சு', 'லெனோ', 'கம்ப்யூட்டர்' ஆகிய யந்திரங்களுக்கேற்ப தமிழ் எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வேண்டுமென்ற வாதத்தையும் பார்ப்போம்.

இயந்திர உலகில் எவ்வளவோ நவீன மாறுதல்கள் தோன்றி வருகின்றன. அவ்வப்போது தோன்றி வரும் இயந்திரங்களுக்கேற்ப ஒரு மொழியை மாற்றுவது என்றால், அந்த மொழிக்கு ஒரு நிலையான தன்மை என்றும் இருக்க முடியாது. உண்மையில் இயந்திரங்களை விருப்பம் போல் மாற்றியமைக்கும் திறமை பொறியியல் வல்லுநர்களுக்கு உண்டு என்பதையும் எழுத்துச் சீர்திருத்த வாதிகள் நம்ப வேண்டும்,

ஆகவே, தமிழ் எழுத்துக்களில் இங்கொன்றோ அங்கொன்றோ கணிப் பொறிக்கு (கம்ப்யூட்டருக்கு) பொருந்தி வரவில்லையென்றால் அந்த எழுத்துக்கு ஏற்ப கணிப் பொறியை நம் நாட்டு அளவில் திருத்துமாறு பொறியியல் வல்லுனர்களைத் தூண்டலாம். அப்படித் தூண்டிப் பார்த்து அதே முயற்சியில் தோல்வியடைந்ததாகத் தகவல் இல்லை. உண்மை என்னவென்றால், தமிழில் அந்த முயற்சியில் ஈடுபடவே யாரும் நினைக்கவில்லை என்பதாகும்.

தமிழிலே ஒரு பழமொழியுண்டு. "தலைக்கேற்ற குல்லாவா, அல்லது குல்லாவுக்கேற்ற தலையா?" என்று.

அதுபோல், மொழிக்கேற்ப இயந்திரத்தைத் தயாரிப்பதா அல்லது இயந்திரத்திற்கு ஏற்ப மொழியைச் சிதைப்பதா? இந்த வினாவுக்கு எழுத்துச் சீர்திருத்தவாதிகள் விடையளிக்க வேண்டும்.

கணிப்பொறியைப் பொறுத்த வரையில் கூட, தமிழில் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் தேவையில்லை என்று அறிஞர் பலர் கூறுகின்றனர். ஆங்கில எழுத்துக்களுக்கு ஏற்ப தமிழ் எழுத்துக்களைக் குறைத்தாக வேண்டும் என்ற பிடிவாதம் யாருக்கும் இருக்குமென்று நான் நம்பவில்லை.

கிரந்தம் உதவுமே!

எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை ஏற்க மறுப்போருக்கு இன்னொரு வரலாற்றுச் செய்தி நினைப்பூட்டப்படுகிறது. இன்றைய தமிழ் எழுத்துக்களின் வரிவடிவம் எத்தனையோ மாறுதல்களுக்கு உட்பட்டு திருந்தியவைதான் என்று சொல்லப்படுகிறது.

இது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதான். காலந்தோறும் தமிழ் மொழியின் வரிவடிவம் மாறி வந்திருப்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ஆயினும், எதற்கும் ஒரு இறுதி உண்டு. அச்சு இயந்திரம் இல்லாத காலத்திலே எழுத்துக்களின் வரிவடிவம் மாற்றப்படுவது என்பது எளிதாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால், ஓலைச் சுவடியில் எழுதிய காலத்திலே, அந்தச் சுவடிகளும் அங்கொருவரிடமும் இங்கொருவரிடமுமாக மட்டுமே மறைந்திருந்த நேரத்திலே வரிவடிவங்களை மாற்றியமைப்பது முடிந்திருக்கலாம். ஆனால், அச்சு இயந்திரங்கள் தோன்றிய பின்னர், எழுத்துக்களின் வடிவம் மாறுதல்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி விழுந்து விட்டது. வீட்டுக்கு வீடு, நபருக்கு நபர் அச்சடிக்கப்பட்ட நூல்கள் வைத்திருக்கும் காலம் இது. இந்தச் சூழ்நிலையிலே 247 எழுத்துக்களை 30 ஆகக் குறைப்பது என்றால், படித்த தமிழை மறந்துவிட்டு, புதிய தமிழைப் படித்தாக

வேண்டும். முதியோர் கல்வி என்பது புதிய வகையிலே புகுத்தப்பட்டதாக வேண்டும். இங்கே ஒரு அநியாயத் தையும் நினைவூட்டியாக வேண்டும்.

அறிவொளி இயக்கம் வென்றதா?

சுதந்திரம் பெற்ற பின்னர் நாட்டில் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்களின் எண்ணிக்கை வளர்ந்து வருகிறது. அதுவே நூற்றுக்கு நூறு என்று சொல்லத் தக்க நிலையில் இல்லை. தமிழ் நாட்டிலுள்ள மக்கள் தொகையில் 100-க்கு 37 பேர்தான் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் என்று அரசு கணக்கு தருகிறது. எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை ஏற்பதானால் அவர்களைச் சூன்யத்திற்குக் கொண்டு வந்து 100-க்கு 100 பேரும் புதிய தமிழைக் கற்றுத் தொலைக்க வேண்டும். இதை நினைத்தாலே சிரிப்பு வருகிறது. இதன் பெயர் தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்த மல்ல; தமிழ் மொழிச் சீரழிவு!

187 ஆக இருக்கும் சார்பெழுத்துக்களைக் கைவிட்டு, உயிரும் மெய்யுமான 30 எழுத்துக்களை மட்டுமே கொண்டு, தமிழைப் பயன்படுத்துவதனால், தொல் காப்பியர் தந்துள்ள எழுத்ததிகாரம் கூட புதை குழிக்குப் போக வேண்டியதுதான். ஒற்றெழுத்து ('க்' முதல் 'ன்' வரை) மொழிக்கு முதலில் வரக் கூடாது என்பது தொல் காப்பியர் விதித்த விதி. ஆனால், 'கு' என்னும் உயிர் மெய் எழுத்தைக் கைவிட்டு, 'க்உ' என்னும் கூட்டெழுத்தை வைத்து, சொற்களை எழுதுவதனால், மொழிக்கு முதலில் ஒற்றெழுத்து வரக் கூடாது என்ற விதி தொலைந்து விடும். இன்னும் சொன்னால், ஒற்றெழுத்து முதலில் வராத சொல்லே இல்லை என்று சொல்லி விடலாம். இந்நிலையில், ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் உந்து ஃபிவிருந்து ஒளி எழும். ஆம்; வட சொல்போல!

நாசவேலை

இப்படி ஒரு நாச வேலை தமிழுக்கு ஏற்பட வேண்டுமா?

'க்உ' என்னும் மெய்யும் உயிருமான எழுத்துக்களை இணைத்துத்தான் 'கு' என்னும் உயிர் மெய்யை நம் சான்றோர் படைத்தனர். ஆம்; 'கு' என்னும் எழுத்துக்குள்ளே 'க்உ' என்ற இரண்டு எழுத்துக்களையும் ஒலித்துத் தொலைக்க வேண்டும். அந்தத் தொல்லையிலிருந்து விடுபடுவதற்கு அந்த இரண்டு எழுத்துக்களும் புணர்ந்த 'கு' என்ற உயிர் மெய்யைப் படைத்தார்கள்.

ஏற்கெனவே 7 எழுத்துக்கள் அரசின் ஆணைப்படி குறைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இதனால், அந்த 7 எழுத்துக்கள் தமிழ் அரிச்சுவடியில் குறைக்கப்பட்டு விட்டன. கணக்கில் குறைந்தது உண்மைதான். ஆனால், தொழிலில் ஏழு 14 ஆகிவிட்டன.

தட்டச்சுக்காரர் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்திற்கு முன்பு 7 எழுத்துக்களைத் தட்டினால் போதும், இப்போது அதே 7 எழுத்துக்களுக்கு 14 எழுத்துக்களைத் தட்டியாக வேண்டும். அதுபோல், அச்சகத்திலும் பழைய எழுத்துக்களுக்கான பெட்டிகள் நீக்கப்பட்டு விட்டதால், 14 எழுத்துக்களைக் கூடுதலாகக் கோத்தாக வேண்டும். இந்த 7 எழுத்துக்களின் சீர்திருத்தமே நம்மை இந்த கதிக்குக் கொண்டு வருமானால், 30 எழுத்துக்களைக் கொண்ட தமிழை எழுதத் தொடங்கும்போது, தட்டச்சுக்காரரும் அச்சுக் கோப்பாளரும் பெரும் அவதிக்காட்பட வேண்டியிருக்கும். இதனால், நூல்களைத் தயாரிக்கும்போது வரிகள் அதிகமாகும்; பக்கங்கள் கூடுதலாகும். இதன் காரணமாக விலையும் ஏறும். இவ்வளவு தொல்லைகளையும் விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டிய அவசியமென்ன?

அரசு தலையிடலாமா?

எழுத்துச் சீர்திருத்தத்திலே அரசு தலையிட்டு, ஆணையின் மூலம் நடைமுறைப்படுத்த முயல்வது தேவைதானா என்பதையும் கவனித்தாக வேண்டும். நாம் மன்னர்கள் சகாப்தத்தில் வாழவில்லை. கட்சி வழிப்பட்ட ஜனநாயக அரசியல் சகாப்தத்தில் வாழ்கிறோம். அரசு தலையிட்டு ஆணை பிறப்பித்து தமிழ் எழுத்துக்களைச் சீர்திருத்துவதென்றால், ஆட்சி பீடத்தில் கட்சி மாறும் போதெல்லாம் தமிழ் மாறிக் கொண்டேயிருக்கும். இப்போதே அந்த நிலைமை இருந்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். அரசின் ஆணைப்படி திருத்தப்பட்டுள்ள 7 எழுத்துக்களை பல கட்சிகள் கடைப்பிடிப்பதில்லை என்று விரதம் பூண்டிருக்கின்றன. கட்சிகளைச் சாராதவர்களிலும் மிகப் பெரும் பாலோர் அரசு நடைமுறைப் படுத்தியுள்ள 7 எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தைக் கடைப்பிடிக்கவேயில்லை புத்தகப் பதிப்பாளர்களும், பல்கலைக் கழகங்களும் கடைப்பிடிக்கின்றன, அரசின் ஆணை என்பதற்காக!

தமிழ் உலக மொழியாகி விட்டது என்று நம்பி, இரண்டாண்டுக்கு ஒருமுறை உலகத் தமிழ் மாநாட்டை நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம். உண்மையில் இந்தியாவில் வழங்கும் மாநில மொழிகளிலே தமிழ் மொழி உலக நாடுகள் பலவற்றிலே செல்வாக்குடன் விளங்கி வருகிறது. சிங்கப்பூர், மலேசியா, இலங்கை ஆகிய நாடுகளிலே ஆட்சி மொழிகளில் ஒன்றாகவும் இருந்து வருகிறது.

அந்த நாடுகளிலே பல்கலைக் கழகங்களிலேயும் தனித்துறையைப் பெற்று இருக்கின்றது. இன்னும், பிரிட்டன், அமெரிக்கா, சோவியத் ரஷ்யா போன்ற நாடுகளில் வானொலி, தொலைக் காட்சி நிறுவனங்களிலேயும் தமிழுக்கு என்று தனியான துறை அமைந்திருக்கிறது. இந்நிலையிலே தமிழக அரசு மட்டும் ஆணையிட்டு, தமிழ் எழுத்துக்களை சீர்திருத்துமானால், இந்தியாவுக்கு

அதை விலக்கியதற்குக் காரணம் என்ன? எழுத்துச் சீர்திருத்தவாதிகள் இந்தக் காரணத்தை இதுவரை சொன்னதாகத் தெரியவில்லை.

அது எப்படியாயினும், குறியீட்டைக் கொண்டு பயன்படுத்தப்படும் எழுத்து வரிசையின் இடையிலே புகுத்தப்பட்ட எழுத்துக்களைக் கைவிட்டு, அவற்றையும் குறியீட்டின் மூலமே பயன்படுத்த தமிழக அரசு முடிவெடுத்தது சரியானதுதான். இந்தச் சீர்திருத்தத்தைச் சொன்ன எவரும் புதுமையைப் புகுத்தவில்லை. பழைய எழுத்துக்களை யொட்டி முறைப்படுத்தியிருக்கின்றனர். அவ்வளவுதான்!

இதுபோல் இன்னொரு சீர்திருத்தத்திற்கும் இடமிருக்கிறது என்பதை நான் ஏற்கலாம்.

கிரந்த எழுத்து தேவைதான்!

உ, ஊ ஆகியவற்றிற்கான எழுத்துக்களுக்கு உள்ள வரிவடிவம் ஒரே மாதிரியாக அமைந்திருக்கவில்லை. கு சு டு து என்ற குறிலெழுத்துக்கள் வேறு வேறு உருவத்தைப் பெற்றுள்ளன. இதைப் பயிலுவதிலே கஷ்டம் ஒன்றுமில்லை, என்றாலும் இவற்றை ஒருமைப்படுத்த முயல்வதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. ஆனால், எப்படி ஒருமைப்படுத்துவது?

க்ரந்த எழுத்துக்களான ஜ, ஸ, ஹ-வுடன் (஁) பயன்படுத்தப்படும் உகர ஊ காரக் குறியீடுகளை, தமிழுக்கே உரிய எழுத்துக்களுக்கும் பயன்படுத்தலாம், இதுபற்றி முன்னொரு முறையும் தமிழக அரசே நிறுவிய குழு ஒன்றும் சாதகமாகப் பரிந்துரை செய்துள்ளது. ஆனால், ஏனோ அது நடைமுறைக்கு வரவில்லை. தமிழ் அறிஞர்களிலே பெரும்பாலோர் இந்தக் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்துவதற்குத் தடையாக இல்லை. ஆனால் இதில் சிக்கல் என்னவென்றால், சில எழுத்துக்களோடு இந்த

‘உகர ஊகார வரிவடிவம் பொருந்தவில்லை. தீண்டாத் திருமேனியாகத் தொலைவில் நிற்கின்றன. இருந்து போகட்டும் என்று எண்ணுவதானால், இவற்றையும் சேர்த்து எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை முழுமைப் படுத்தலாம். இதனாலும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு ஏதோ பெரிய பயன் விளைந்து விடும் என்று நான் நம்பவில்லை. தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் இதற்கும் தொடர்பேயில்லை.

எழுத்துச் சீர்திருத்த வாதிகளில் ஒரு சாரார், க் என்னும் எழுத்தின் தலையிலுள்ள புள்ளியை வலது பக்கத்தில் போட வேண்டும் என்கின்றனர். தலைமேலிருந்தால் இடத்தை எடுத்துக் கொள்ளுகிறதாம். பக்கத்தில் போடுவது என்றால் மேலே போடுவதா? கீழே போடுவதா? கீழே போட்டால் முற்றுப் புள்ளி வரும்போது இரட்டைப் புள்ளியாகி விடுமே! இதற்காக மேலே போடலாம் என்கின்றனர். அப்படியானால், முற்றுப்புள்ளி வருமிடங்களில் மேலே ஒரு புள்ளி கீழே ஒரு புள்ளி என்று ஏற்பட்டு விடும். இதிலுள்ள சங்கடமென்னவென்றால், மேலும் கீழுமாக புள்ளியுள்ள கோலன் போடுமிடங்களிலே ஒற்றெழுத்துக்கான புள்ளியால் குழப்பம் ஏற்படும். கி கீ என்ற இகர ஈகார எழுத்துக்களுக்கான குறியீடுகள் மேலே ஏறி நிற்பதால், அவற்றிற்கென அதிக இடம் தேவைப்படுவதைத் தவிர்க்க இந்த இரு குறியீடுகளையும் கூட ஒற்றெழுத்துக்கான புள்ளி குறியீட்டைப் போல எழுத்தின் பக்கத்திலேயே போட்டுவிட வேண்டும் என்கின்றனர்.

இவற்றை ஏற்றால், திருத்தப் பெறும் எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கை கூடுதலாகிவிடும். திரும்பவும் சொல்லுகிறேன், தற்போதுள்ள எழுத்துக்களை குறைப்பதற்காகச் செய்யப்படும் சீர்திருத்தம் எழுத்துக்களைக் கூட்டுவதில் போய் முடிகிறது.

மேலேயும் கீழேயும் கூடுதல் இடத்தைப் பிடிக்கும் எழுத்துக்கள் சார்பெழுத்துக்கள் மட்டும் அல்ல. உயிர்

எழுத்துக்களும் மெய் எழுத்துக்களுந்தான். ஆம்; ஆ என்ற எழுத்து கீழே இடத்தைப் பிடித்துக் கொள்ளுகிறது. இ என்ற எழுத்து மேலே இடம் எடுத்துக் கொள்ளுகிறது.

புள்ளியைத் தொடராதே!

இப்படிப் பார்த்தால், உயிரெழுத்துக்களில் இ ஏ ஒ ஓ ஆகிய எழுத்துக்களும் ஞ த் ந் ழ் ற் என்னும் ஐந்து மெய்யெழுத்துக்களும் கூட கீழே இறங்குவதால் அதிக இடத்தைப் பிடித்துக் கொள்ளுகின்றன. ஆகவே, எழுத்துச் சீர்திருத்தம் என்பது உயிரெழுத்துக்களையும் மெய்யெழுத்துக்களையும் கூடத் தொல்லைப்படுத்துவதைப் பார்க்கிறோம்.

எக்காரணத்தைக் கொண்டும் உயிர் எழுத்துக்களில் கை வைக்கக் கூடா தென்பதே எனது கொள்கை. புலவர் பெருமக்களில் பெரும்பாலோருடைய கொள்கையும் இதுதான்.

மேலேயும் கீழேயும் இடம் பிடிக்காத எழுத்துக்களைக் கொண்ட ஒரு மொழி இந்தியாவில் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆங்கிலத்திலும் மேலேயும் கீழேயும் இடம் பிடித்துக் கொள்ளும் எழுத்துக்கள் இருக்கின்றன.

இந்தி எழுத்துக்களில் சிலவற்றுக்கு மேலே கொம்பு முளைத்தாற்போல குறியீடுகள் ஏறி நிற்கின்றன. அதுபோல, கீழே இறங்கியுள்ள குறியீடுகளும் உண்டு. உருது, அரபு எழுத்துக்கள் விஷயத்திலும் சொல்லவே வேண்டாம்.

தமிழ் எழுத்துக்கள் சீர்திருத்தம் பெற்றாலொழிய, அவற்றின் எண்ணிக்கை குறைக்கப் பெற்றாலொழிய ஆங்கிலத்தின் இடத்தை அம்மொழி பிடிக்க முடியா தென்று சிலர் வாதிக்கின்றனர்.

ஆங்கிலேயராட்சியில் அறிவியல் பாடங்களுக்கு ஆங்கிலத்தை மட்டுமே பாடமொழியாக்கியது தமிழ் திருந்தா மொழி—திருத்தப்படவும் முடியாத மொழி என்பதனாற் றானா? இதற்கு எழுத்துச் சீர்திருத்தவாதிகள் பதிலளிக்க வேண்டும்!

பாண்டியிலும் கோவாவிலும் ஆங்கிலம் புகாததேன்?

தமிழ்நாடு ஆங்கிலேயருக்கு அடிமைப்பட்டதால், அவர்களுடைய மொழியே ஆட்சி மொழியாகவும், பயிற்று மொழியாகவும் வந்தது.

இதுபோல் தமிழ் வழங்கும்—தமிழர் வாழும் பாண்டிச் சேரி பிரெஞ்சுக்காரருக்கு அடிமைப்பட்டதால், அங்கு வாழும் தமிழர் மீது ஆங்கிலமல்லாத பிரெஞ்சு மொழி திணிக்கப் பெற்றது.

தமிழகத்தோடு சேர்ந்து ஆங்கிலேயருக்கு அடிமைப் பட்ட இலங்கை, பர்மா, சிங்கப்பூர், மலேசியா, பாகிஸ்தான், வங்கதேசம் ஆகிய நாடுகளிலெல்லாம் ஆங்கிலேயர் வெளியேறிய பின்னர் அந்தந்த நாட்டு மொழியே ஆட்சி மொழியாகவும் பல்கலைக்கழக பாட போதனை மொழி யாகவும் வைத்துவிட வில்லையா?

அங்கெல்லாம் நாட்டு மொழிகளின் எழுத்துக்களைக் குறைத்தும் வடிவங்களைத் திருத்தியும்தான் அவற்றை ஆட்சி மொழியாகவும் பயிற்று மொழியாகவும் செய்தார்களா? இல்லையே! தமிழ்நாட்டில் மட்டும் ஏன் இந்த எழுத்துச் சீர்திருத்த வாதம்?

“அறிவியல் தமிழ்” என்பதாக ஒரு புதிய தமிழைப் புகுத்துவதாக எழுத்துச் சீர்திருத்தவாதிகள் கூறுகிறார்கள். இது, ‘இயற்றமிழ்’—‘இசைத்தமிழ்’—‘நாடகத் தமிழ்’ என்பவற்றிற்கப்புறம் நான்காவது தமிழாம்!

அறிவியல் கலையைத் தமிழில் கொண்டு வருவது
 அரசியல் கலையைத் தமிழில் கொண்டு வருவது போலத்
 தான்! அதனால், பின்னதற்கு அரசியல் தமிழ் எனப் பெயர்
 வைத்து ஐந்தாவது தமிழ் என்பதா?

கர்நாடக இசை புகுந்தாற்போல!

தமிழர் பயன்படுத்திய இசைக்கு 'கர்நாடக இசை'
 என்று பெயர் சொல்ல அனுமதித்ததால் தமிழுக்கே இசை
 அன்னியமானது என்று சொல்லும் நிலை ஏற்பட்டு
 விட்டது!

அதனால், சினங்கொண்ட தமிழர் 'தமிழிசை'
 என்னும் பெயரால் ஒரு இயக்கத்தையே படைத்துக்
 கொண்டு விட்டனர்.

இதுபோல் வடமொழிச் சொற்களைத் தமிழில் புகுத்த
 விரும்பியவர்கள் அந்த கலப்புத் தமிழுக்கு 'மணிப்ர
 வாளம்' எனப் பெயரிட்டனர். ஆம்; வடசொற்களும்
 தமிழ்ச் சொற்களும் கலந்தால் மணியும் பவளமும்
 கலந்ததுபோல் அழகாக இருக்கும் என்று சொல்லி தமிழ்ப்
 புலவர்களைக்கூட மயக்கினர்.

அது போன்றதுதான் அறிவியற்றமிழ் என்று சொல்லி
 விட்டு அதை நான்காவது தமிழாக்க முயல்வதும். தமிழ்
 ஒன்றுதான்! முத்தமிழ் என்பது உரையாசிரியர் பயன்
 படுத்திய உபசார வழக்குதான்.

முடிவாக எனது நிலை இதுதான்:

தமிழ் எழுத்துக்களுக்கு புதிய வடிவம் எதுவும்
 தராமல், எண்ணிக்கையையும் குறைக்காமல் பழைய
 பாணியிலேயே முறைப்படுத்த வேண்டும் கால் (ா) வாங்கி
 எழுதும் குறியீட்டைச் சேர்ப்பதுபோல, ண ற, ன
 என்னும் எழுத்துக்களுக்கும் ா என்னும் குறியீட்டையே
 சேர்த்து ணா, றா, னா, என்று மாற்றி விடலாம்.

இதுபோல, உகர ஊகார எழுத்துக்களுக்கு ஏற்கெனவே கிரந்த எழுத்துக்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் 'உ' ஆகிய இரண்டு குறியீடுகளையே வடிவத்தில் தற்போதுள்ளதிலிருந்து மாறுபடாமல் பயன்படுத்தலாம்.

அடுத்து, இகர ஈகார ஒலிகளுக்குரிய எழுத்துக்களுக்கு இப்போது பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் குறியீடுகளிரண்டையும் தனியாகப் பிரித்துப் பயன்படுத்தலாம்.

இந்த சீர்திருத்தத்தையும் அரசின் மூலம் மக்கள் மீது திணிப்பது சரியல்லவென்பதே என் கருத்தாகும். அது தேவையற்ற போராட்டத்தில் அரசை இழுத்து விடுவதாக இருக்கும். அதனால் அதைத் தவிர்க்க விரும்புகிறேன்.

உ. த. மாநாட்டில் விவாதிக்காததேன்?

தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை விரும்புவோர்— அரசாக இருப்பினும் பல்கலைக் கழகங்களாக இருப்பினும்—முதலில் தமிழை ஆட்சி மொழியாகவும், பல்கலைக் கழகப் பயிற்று மொழியாகவும் கொண்டு நீதிமன்ற நிர்வாக மொழியாகவும் வந்து அப்பணிகளை முடிக்கட்டும்.

அதற்கப்புறம் தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை உலகத் தமிழ் மாநாடுகளிலே விவாதித்து அவற்றில் எடுக்கப்படும் முடிவுகளை பல்கலைக் கழகங்கள் வாயிலாக உலகநடுமுறையிற் முறையில் நடைமுறைப்படுத்தலாம். அப்போது தேவைப்படும் உதவியை தமிழக அரசு செய்தால் போதும்.

உண்மையிலேயே தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியை விரும்புவோர் பிளவுபட்டு நிற்க எழுத்துச் சீர்திருத்தம் ஒரு காரணமாவதைத் தவிர்ப்போம்!

“தினமணி” திடீரெனத் தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தில் ஆர்வங் காட்டுவது ஏனோ?

தமிழ் வளர வேண்டுமானால், தமிழர் வாழ்விலே தமிழே தலைமை பெறவேண்டுமானால், முதலில் நடக்க வேண்டியது தமிழர் வாழ்வில் எங்கும் எதிலும் தமிழே தலைமைபெறச் செய்ய வேண்டியதாகும். அதற்கு, தமிழக ஆட்சியிலே ஆங்கிலத்தின் இடத்தை தமிழுக்கே தர வேண்டும்; கல்லூரிகளில் தமிழே கலை, மருத்துவம், பொறியியல் ஆகிய பாடங்களுக்குத் தமிழே போதனை மொழியாக்கப்பட வேண்டும்.

அப்போதுதான் தமிழில் அறிவியல் நூல்கள் தோன்றும். இதற்காக 'தினமணி'யோ' அதனால் பாராட்டப் பெறும் 'தினமலரோ', பல்கலைக் கழகங்களின் துணைவேந்தர்களோ முனைய வேண்டும்.

பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர்கள் வண்டிக்குப் பின்னே குதிரையைப் பூட்டுவது போல், தமிழ் எழுத்துக்களைக் குறைத்தும் வடிவங்களை மாற்றியும் அசிங்கப் படுத்துவதன் மூலம் தமிழ் வளருமென்று நம்புகின்றார்.

ரோமன் விபியைப் புகுத்த சூழ்ச்சியா?

உண்மையில் தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தில் யாரெல்லாம் முனைகிறார்களோ அவர்களெல்லாம் தமிழ் மொழிக்கு ரோமன் விபியைப் பயன்படுத்தலாம் என்பதில் நம்பிக்கையுடையவர்களே! அதற்கு முன்னோடியாதத்தான் தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்திற்கு முயல்கிறார்கள்.

அரசு அறிவித்த ஏழெழுத்துச் சீர்திருத்தமே போதுமென்று சொல்வோர், அது சீர்திருத்தமே அல்ல என்று கருதுகின்றனர். கா, ஙா, சா, ஞா, டா ஆகிய உயிர்மெய்யெழுத்துக்கள் 'கால்' என்னும் குறியீட்டைக் கொண்டுள்ளதுபோல, ஏனைய எழுத்துக்களுக்கும் அதே முறையைப் பயன்படுத்துகின்றனர். அது, எழுத்துக்களை முறைப்படுத்துவதேயன்றி, குறைப்பதோ சீர்திருத்துவதோ அல்ல.

எழுத்து குறைந்தால் வேலை மிகும்!

ணை, னை, வை, னை, றா ஆகிய எழுத்துக்களும் அரசின் ஆணையால் முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. குறைக் கப்படவில்லை.

இந்த ஏழுமுத்தின் வரிவடிவ மாறுதலானது தட்டச்சு—அச்சுக் கோர்த்தல் போன்ற வேலைகளில் இரட்டிப்பாக எழுத்துக்களைக் கூட்டியுள்ளன. இதுவோ, எழுத்துக் குறைப்பு?

இதுபோல் எழுத்துக்களின் வரிவடிவத்தை மாற்றி யமைக்க இகர ஈகார உகர ஊகார எழுத்துக்கள் விஷயத் தில் இடமுண்டு.

இதை என்னைப் பொறுத்தவரை எத்தனையோ முறை எடுத்துக் காட்டியுள்ளேன். ஆனால், இதிலே கூட எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தைக் கோரும் 'தினமணி' 'தினமலர்' குழுவினர் தமிழின் அழகைக் கெடுப்பதிலேயே கருத்துச் செலுத்துகின்றனர்.

ஆம்; எழுத்துக்களின் அமைப்பு குறியீடுகளால் மேலே ஏறுவதோ கீழே இறங்குவதோ கூடாதாம்! அதனால் இகர ஈகார உகார ஊகார எழுத்துக்களின் வரிவடிவத்தை மாற்றுங்கால், புதிய எழுத்துக்களைப் படைக்கின்றன. ஏன், இந்த மாற்றம்?

கட்சி மாறும்போது எழுத்து மாறுமா?

“தினமணி”யின் தலையங்கமானது, இகர, ஈகார, உகர ஊகார எழுத்துக்களின் வரிவடிவத்தை மாற்றுவதை தமிழ் அறிஞர்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளதுபோல் சாதிக்கின்றது. இகர, ஈகாரங்களுக்கான குறியீடுகளை உயிர் மெய் எழுத்துக்கள் விஷயத்தில் எப்படிப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்பதைச் சான்று காட்டி வலியுறுத்தவில்லை. அதுபோல, உகர ஊகார எழுத்துக்களுக்கான குறியீடு

களை ௧௦ ௧௨ என்று மாற்றலாம். ஆனால், 'தினமணி' விரும்புவது அதையல்ல. அதனால், சான்று காட்டுவது துணிவு அதற்கில்லை.

தமிழக அரசு பிறப்பித்த ஏழெழுத்துச் சீர்திருத்தங்கள் அப்போது ஆளுங்கட்சியாக இருந்த அ.தி.மு.க.வின் அதிகார பூர்வமான ஒரே நாளேடான 'அண்ணா'வில் நீண்ட நெடுங்காலம் கடைப்பிடிக்கப் படவில்லை. சட்டமன்ற மேலவையில் இதனை எதிர்க் கட்சியினர் எடுத்துக் காட்டி ஏளனஞ் செய்த பின்னர் நடைமுறைக்கு வந்தது. ஏன் இந்தத் தடுமாற்றம்?

அரசு பிறப்பித்த ஏழெழுத்துச் சீர்திருத்தம் தனிநபர்களால் அறவே கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை. தினமணி உள்ளிட்ட நாளேடுகள் அனைத்துமே-ஆம்; தி.மு.க.வின் 'முரசொலி' உள்பட கடைப்பிடிக்கவில்லை.

அரசும் கை விட்டதா?

பதிப்பகங்களும் புறக்கணித்து வந்தன. டாக்டர் வ. சே. குழந்தைசாமியை அப்போது துணைவேந்தராகக் கொண்டிருந்த மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம் ஒன்றுதான் அரசின் ஆணையை உடனடியாகக் கடைப்பிடித்தது.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் காலத்தைக் கடத்த விரும்பி எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை ஏற்பதா வேண்டாமா என்பது பற்றி ஆராய்ந்து அறிக்கை தர ஒரு தனிக் குழுவை நியமித்தது.

இந்நிலையில் அ.தி.மு.க. அரசின் கல்வியமைச்சர் திரு. அரங்கநாயகம் 'அரசின் ஏழெழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை ஏற்காத பத்திரிகைகள், பதிப்பகங்களுக்கு அரசிடமிருந்து எந்தச் சலுகையும் கிடைக்காது' என்று அறிவித்தார்.

அதன் பின்னர், பதிப்பகங்கள் பணிந்தன. பல்கலைக் கழகங்களும் சட்டாய மனமாற்றம் அடைந்தன.

இப்படித்தான் தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதோ?

அரசின் தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்திற்கு பொது மக்களிடையே ஆதரவையில்லை.

காரணம், எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை விரும்புவோர் இதுவரை ஆங்கில ஆதிக்கத்தை ஆதரித்தவர்களே. இனியும் ஆதரிக்கக் கூடியவர்களே! தினமணியும் இதற்கு விலக்கல்ல!

தமிழ் எழுத்துக்களை முப்பதாகக் குறைத்தால் அதன் வடிவம் எப்படியிருக்கும் என்பதனை சுவரொட்டி போட்டு மக்களுக்குக் காட்டினால், அந்த தமிழ்த்தாய் தொழுநோய் பிடித்தவளைப் போலத்தான் இருப்பாள்.

‘தினமணி’ கூறுவது போல கல்வியமைச்சரின் கருத்தை மாற்றி எழுத்துச் சீர்திருத்தவாதிகளின் கட்டாயத்திற்கு முதல்வர் கலைஞர் இணங்குவாரானால், ஒரு பெரிய விபரீதம் காத்திருக்கிறது என்பதைக் கூறி அரசை எச்சரிக்கிறோம்.

எழுத்துச் சீர்திருத்த வாதிகள் நெஞ்சில் உரமுமின்றி நேர்மைத் திறனுமின்றி வஞ்சனை பேசுகின்றனர்.

முன்னர் சுதேசமித்திரன் இகர ஈகார எழுத்துக்களில் குறியீடுகளைப் பிரித்துத் தனியே போடும் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை பிடிவாதமாகக் கடைப்பிடித்து வந்தது. ஆனால், அதைப் பின்பற்ற வேறு எவரும் கையாள வில்லை, அதனால், அதைக் கைவிட்டு விட்டது. ஆம்; அந்த எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை தொடங்கிவைத்த திரு. சி. ஆர். சீனிவாசன் ஆசிரியராக இருந்தபோதே அது கைவிடப்பட்டது. க.மி. வாசகர்கள் விரும்பவில்லை என்று சமாதானம் சொல்லப்பட்டது.

அதுபோல, விடுதலையில் FZ ஆகிய ரோமன் எழுத்துக் களைத் தமிழ் எழுத்துக்களோடு இணைக்கும் புரட்சி தொடங்கப்பட்டது. 'விடுதலை'யைத் தவிர வேறொரு வரும் அதைக் கடைப்பிடிக்காததால், அது 'விடுதலை' யாலேயே கைவிடப்பட்டது.

வெற்றியா தோல்வியா?

ஏதோ எழுத்துச் சீர்திருத்தக்காரர்கள் அன்று தொடங்கி இன்றுவரை வெற்றி நடை போடுவதாக 'தினமணி' கூறுவது பொய்! பொய்! பொய்!!!

தமிழிலே கசடதப என்னும் எழுத்துக்களுக்கு நான்கு வர்க்க எழுத்துக்களைப் படைக்க வேண்டும் என்றார் மகாகவி பாரதியார்.

அதை கப்பலோட்டிய தமிழர் முழு மூச்சுடன் எதிர்க்கவே பாரதியின் வர்க்க எழுத்துச் சீர்திருத்தமும் பிறந்த போதே செத்துப் போய்விட்டது.

முன்னர் திரு. டி. என். அவினாசிவிங்கனார் கல்வி மந்திரியாக இருந்தபோதும் இப்போது நடைமுறையிலுள்ள ஏழெழுத்துச் சீர்திருத்தம் ஆராயப்பட்டு, அரசால் ஏற்கப்பட்டது. ஆனால், கல்வியமைச்சர் மாறியதன்பின் அதுவும் குப்பைக் கூடையில் எறியப் பெற்றது.

அ.தி.மு.க. அரசு ஒன்பது எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை முதலில் பிரகடனப்படுத்தியது. ஆம்; 'ஐ' என்பதை 'அய்' எனவும் ஓள என்பதை அவ் எனவும் எழுதலாமென ஆணை பிறப்பித்தது. பின் என் போன்றவர்கள் கடுமையாக எதிர்த்ததன் காரணமாக ஒன்பதெழுத்துச் சீர்திருத்தம் முதல்வர் எம்.ஜி.ஆராலேயே ஏழெழுத்துச் சீர்திருத்தமாகக் குறைக்கப் பெற்றது.

இப்படி, எழுத்துச் சீர்திருத்தவாதிகளின் தடுமாற்றத்தைச் சொல்ல இன்னும் எத்தனையோ சான்றுகளுண்டு.

தமிழக முதல்வரை வேண்டுகிறோம், தாய்மொழிப் பற்றாளர் பொங்கி எழுந்தால் என்ன ஆகும் என்பதை இந்தி எதிர்ப்பு விஷயத்திலே நடந்ததை அவர் அனுபவத்தில் அறிவார்.

ஆங்கிலப் பாதுகாப்பு மாநாடு தோற்றதோ?

இந்தியாளர் செய்த தவறை எழுத்துச் சீர்திருத்தவாதிகள் செய்ய வேண்டாம்.

1968-ல் சென்னையில் ஆங்கில ஆதிக்கப் பாதுகாப்பு மாநாட்டை நடத்தினர், ஆனான்பட்ட டாக்டர் ஏ. ஆர். முதலியாரும் டாக்டர் ஏ. எல். முதலியாரும்.

அப்போதைய முதல்வர் அறிஞர் அண்ணாவும் முதலில் அம்மாநாட்டில் பேச இசைவு தெரிவித்திருந்தார். ஆனால், மாநாட்டை எதிர்த்து தமிழரசுக் கழகத்தார் ஆர்ப்பாட்டம் செய்ததால், அண்ணா அம்மாநாட்டில் பேசவில்லை.

அதுபோல, இப்போதும் 'தினமணி' வலை வீசுகிறது. அன்று அண்ணா தமிழ்ப் பற்றாளர் பக்கம் இருந்து ஆங்கில ஆதிக்கவாதிகள் முகத்தில் கரி பூசியது போல இன்று கலைஞர் மு. கருணாநிதியும் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று.

தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் மேலும் மேலும் வற்புறுத்தப்படுமானால், நடைமுறைக்கு வந்துள்ள ஏழெழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை எதிர்த்தும் இயக்கம் கிளம்பும்-எச்சரிக்கை!

கல்வி அமைச்சரே கைவிடுகிறார்!

தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் பற்றிக் கல்வியமைச்சர் பேராசிரியர் க. அன்பழகன் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார். எழுத்துச் சீர்திருத்த விஷயத்தில் ஏற்கெனவே குறைக்கப்பட்டுள்ள எழுத்துக்கள் விஷயத்தில் தற்போதைய அரசு அதைத் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்குமென்று உறுதி கூறியிருக்கிறார். இதை நானும் வரவேற்கிறேன்.

ஆனால், மேற்கொண்டு எழுத்துக்களைக் குறைக்கும் சீர்திருத்தத்தில் அரசு அவசரப்படாதென்றும் கருத்து வேறுபாடுடைய இருதரப்புத் தமிழறிஞர்களையும் கலந்து யோசித்த பிறகே முடிவு செய்யப்படும் என்றும் கல்வி அமைச்சர் கூறியிருக்கிறார்.

தி. மு. க. தரப்பினர் முன் எந்தக் காலத்திலுமே தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தில் கருத்துச் செலுத்தியதில்லை. தந்தள் ஆதர்சத் தலைவர்— தந்தை பெரியார் ஈ வெ. ரா. வற்புறுத்தலையும் அவர்கள் தி. மு. க. தோன்றிய காலந் தொட்டே புறக்கணித்து வந்துள்ளனர்.

கலைஞர் வீட்டுப் பெயர்ப் பலகையில் 'கருணாநிதி' என்ற பெயரிலுள்ள 'ணா' என்று மாறிய தொன்றுதான் தி. மு. க வினரின் எழுத்துச் சீர்திருத்தம்.

அ. இ. அ. தி. மு. க. அரசு எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை— பெரியார் வற்புறுத்தியதை— ஏற்று அவரது நூற்றாண்டு விழாவின் போது நடைமுறைப் படுத்தியதையும் தி. மு. க. வினர் ஏற்க மறுத்தனர்.

தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்த விஷயத்தில் அரசு தலையிட்டு ஆணை பிறப்பிப்பதை அவர்கள் விரும்பவில்லை

யென்பது தெரிந்தது. ஏதோ மனதைச் சரிப்படுத்திக் கொண்டு, அ இ.அ.தி.மு.க. அரசின் எழுத்துச் சீர்திருத்த ஆணையை மட்டும் கல்வியமைச்சர் இப்போது ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்.

முத்தமிழ்க் காவலர் டாக்டர் கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் டாக்டர் வசு ப மாணிக்கம் ஆகியோரின் எதிர்ப்புக்கு மதிப்பளித்தே எழுத்துச் சீர்திருத்த விஷயத்தில் தி. மு. க. அரசு தயக்கங் காட்டுவதாக கல்வியமைச்சர் கூறினாலும், அதுதான் தி. மு. க.வின் நீண்டகாலக் கொள்கையாகும்.

கல்வியமைச்சரின் அறிவிப்பு 'தினமணி'க்கு அதிர்ச்சியைத் தந்துவிட்டது போலும். அதனால், அதுபற்றி நீண்ட தலையங்கமே எழுதியுள்ளது. கல்வியமைச்சரின் கருத்தை முதலமைச்சர் மாற்றக் கூடுமென்றும் நம்பிக்கை தெரிவித்திருக்கிறது 'தினமணி' தலையங்கம். திருந்திய எழுத்துக்களால் தமிழைக் கற்றுக் கொடுத்த ஆசான் பெரியார் ஈ. வே. ரா. என்றும் 'தினமணி' கூறுகிறது. அந்த ஆசான் விஷயத்தில் 'தினமணி'க்கு ஏற்பட்டுள்ள புதிய பக்தியை வரவேற்கிறோம்.

எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை ஏற்காதவர்களை "பழமை விரும்பிகள்" என்கிறது 'தினமணி'. பெரியார் மீது ஏற்பட்டுள்ள திடீர் பக்தியால் பழமை எதிர்ப்புக்கும் மதிப்பளித்து தி. மு. க. அரசை தன் வழிக்கு இழுக்க 'தினமணி' முயல்கிறது.

'தினமணி' சமூகப் பிரச்சனைகளிலும் பழமையாளர் களிடமிருந்து விடுபட்டு, பெரியாரின் புதுமை வாதத்தை எத்தனை விஷயங்களில் ஏற்குமோ நாமறியோம்!

'தினமணி' ஆசிரியர் பீடத்தில் முன்பு இருந்த என் பெருமதிப்புக்குரிய நெடுநாளைய நண்பர் திரு. ஏ. என்

சிவராமன் அவர்களும் எழுத்துச் சீர்திருத்தவாதியே! 'தினமணியில்' அதுபற்றி ஒரு சிறப்புக் கட்டுரையையும் அவர் எழுதியதுண்டு. அப்படிப்பட்டவரும் அ. இ. அ. தி. மு. க. அரசு நடைமுறைப்படுத்திய எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை தான் ஆசிரிய பீடத்தில் இருந்தவரை 'தினமணி'யில் நடைமுறைப்படுத்தியதில்லை. அவர் போய் புதியவர் வந்த பின்தான் 'தினமணி'யும் அரசின் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை ஏற்றிருக்கிறது.

எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை எதிர்ப்பவர்கள் 'பழமை வாதிகள்' என்றால், அந்தப் பட்டத்தை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்க நான் தயார். எழுத்துச் சீர்திருத்தவாதிகளுக்கு நானும் ஒரு பட்டம்தரலாம். அது "குழப்பவாதிகள்" என்பதாகும். எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை வற்புறுத்தி பல பிரசுரங்கள்— நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவை ஒன்று போலில்லை.

வெளிவந்துள்ள பிரசுரங்கள்— நூல்கள் இருபது இருக்கலாம் என்றால், அவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு சீர்திருத்தத்தை வற்புறுத்துகின்றன. இந்தக் குழப்பவாதிகள் முதலில் ஒன்று கூடி, ஒருமனப்பட்டும், அப்புறம் பழமை வாதிகளைக் குறை கூறட்டும்.

உண்மை என்னவென்றால், தமிழ் ஆட்சிமொழி யாகவும் கல்லூரிகளில் பயிற்சி மொழியாகவும் வருவதை யாரெல்லாம் விரும்பவில்லையோ யாரெல்லாம் ஆங்கிலமே தமிழர் வாழ்வில் தலைமை பெற்றுள்ள நிலை நீடிப்பதை விரும்புகிறார்களோ அவர்களெல்லாம் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் பேசுகின்றனர். ஒரு சிலர் இதற்கு விலக்காக இருக்கலாம்.

"தினமணி" தேச விடுதலைக்கும்— ஏன், தமிழரின் தனி நலனுக்கும்— ஆம்; தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும் கூட நல்லபடியாகப் பணியாற்றியதுண்டு. அதனால், 'தினமணி'யிடம் நமக்குப் பெருமதிப்புண்டு. ஆயினும்,

எழுத்துச் சீர்திருத்த விஷயத்தில் தி. மு. க. அரசை அது பணியவைக்கப் பார்ப்பது நம்மால் ஏற்க முடியாததாகும்.

'தினமணி'க்கு தி. மு. க அரசு இணங்குமானால், அது பாம்புப் புற்றில் கையை விடுவது போலாகும். தமிழ் ஆட்சிமொழிச் சட்டத்தையும் பயிற்சி மொழித் திட்டத்தையும் நடைமுறைப்படுத்துமாறு தமிழக அரசு சட்டப் பேரவையே அரசுக்கு ஆணையிடும் தீர்மானம் ஒன்றை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. தி. மு. க. அரசே கொண்டு வந்த அல்லது ஏற்றுக் கொண்ட ஆணை அது. அது நிறைவேறி இருபதாண்டுகளாகியும் இன்னும் அந்தப் பாதையில் தமிழக அரசு அங்குலங்கூட நகரவில்லை. அது நகரும்படிச் செய்யும் கிளர்ச்சியும் தோன்றக் கூடும்.

ஆசிரியர் மாறும்போதெல்லாம் எழுத்துச் சீர்திருத்த விஷயத்தில் 'தினமணி'யின் கொள்கை மாறுமென்றால் இப்போதுள்ள திரு. ஐ. மகாதேவன் போய் (அவரே நீடிக்கட்டும்) வேறொருவர் வந்தால் "தினமணி" திரும்பவும் பழமைவாதிகள் பக்கம் சாய்ந்து விடலாந்தானே!

அஞ்சலி

பர. சந்திரசேகர்

தலைவர், சிலம்புச் செல்வர் ம. பொ. சி. அவர்களது கடைசி நூல் இது. ஓயாது ஆழ்ந்த சிந்தனைகளை உதிர்த்து வந்த அவரது பேனா ஓய்ந்துவிட்டது. தீர்க்க தரிசனமும், தெளிவான சிந்தனையும் கொண்ட அவரது பேனா ஓய்ந்து விட்டது. அவரது ஆயுளின் எண்ணிகையை விட அரை மடங்குக்கு மேல் அதிகமான நூற்களைப் படைத்தளித்த அவரது சிந்தனை முற்றுப் பெற்று விட்டது. ஆனாலும் அவர் இதுவரை படைத்துத் தமிழ் மக்களுக்குக் காணிக்கையாக்கிய அவரது கருத்துக் கருவூலங்களாகிய நூற்கள் அவரது மேதைமைத் தன்மைக்கு சாட்சியம் கூறிக் கொண்டு காலாகாலத்திற்கும் தமிழ் மக்களது மத்தியில் உலாவிக்கொண்டுதான் இருக்கும்.

1970-ம் ஆண்டில் நானும், பூங்கொடி பதிப்பக உரிமையாளர் திரு. வே. சுப்பையா அவர்களும் தலைவர் அவரது நூற்களை பூங்கொடி பதிப்பக வாயிலாக வெளியிட விரும்பி, அதுவரை வெளிவராத அவரது கட்டுரைகளை 'செங்கோல்' பத்திரிகையிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்துத் தொகுத்து இரண்டு தொகுதிகளாக்கி அவரிடம் கொடுத்து அனுமதி வேண்டினோம். அவரும் அன்புடன் அனுமதி

தந்தார். அதன்படி முதலாவதாக வந்த நூற்கள்தான் 'சான்றோரின் சாதனைகள்' என்ற நூலும், 'சிலப்பதிகாரத் திறனாய்வு' என்ற நூலும் ஆகும். அகன் பிறகு ஏறத்தாழ ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட அவரது நூற்கள் பூங்கொடி பதிப்பக வாயிலாக வெளிவந்துள்ளன.

எங்களது தொடர்பு எழுத்தாளர் பதிப்பகத்தார் என்ற முறையில் மட்டுமோ. அன்றி தலைவர் இயக்கத் தோழர் என்ற முறையிலோ மட்டும் அமைந்து விடவில்லை. அவரை நாங்கள் எங்கள் குடும்பத்தின் மூத்த பெரியவர் என்ற முறையிலேயே மதித்துச் செயல்பட்டோம். அவரும் எங்களைத் தங்கள் குடும்ப உறுப்பினராகவே மதித்து வழிகாட்டியும், நெறிகாட்டியும் வந்தார்.

நான் அண்ணன் கவிஞர் கா. மு. ஷேரீப் அவர்கள் நடத்தி வந்த 'சாட்டை' பத்திரிகையின் துணையாசிரியனாகப் பணியாற்றிய காலத்திலும், பிறகு தமிழரசுக் கழக, தலைமைக் கழக அலுவலகச் செயலாளனாக தொண்டாற்றிய போதும் தலைவருடன் நெருங்கி, மிக நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பினைப் பெற்றிருந்தேன். ஒவ்வொரு நாளும் அவரது ஒப்பற்ற மனிதாபிமானத்தையும்; உயர்ந்த உள்ளத்தையும், கூர்ந்த சிந்தனையையும் பிரச்சினைகளை நுணுகி ஆராயும் திறத்தினையும், தன்னலமின்றிப் பிரச்சினைகளை அணுகும் பெருந்தன்மையினையும் கண்டு வியந்து பிரமித்தே வந்திருக்கிறேன். அவர் சாதாரண அரசியல்வாதியோ அல்லது பழமையில் ஊறிய வெறும் இலக்கியவாதியோ மட்டுமல்ல என்பதனை உலகத்தவரைப் போல நானும் உணர்ந்தே வந்திருக்கிறேன்.

இந்தப் பரந்த பாரத புண்ணிய பூமியில் ஆதிகாலம் தொடர்பே தீர்க்கதரிசிகளும், ஞானிகளும், சமய சமூக சீர்திருத்தவாதிகளும், மொழியை வளர்த்து வளம்பெறச்

செய்யும் வித்தகர்களும், நாடு காக்கும் மாவீரர்களும் தோன்றியே வந்திருக்கின்றனர். ஒரு துறையில் தளர்ச்சியோ தேக்கமோ தோன்றினால், அந்தத் தளர்ச்சியை நீக்கி, தேக்கத்தைத் தகர்த்து புத்துயிர் அளிக்கும் சிந்தனாவாதிகளை, போராட்ட வீரர்களை காவம் நமக்குக் காணிக்கையாகத் தந்து கொண்டே வந்திருக்கிறது. ஒரு இக்கட்டான காலகட்டத்தில் கடவுள் நமக்குத் தந்த பரிசாகத் தோன்றியவர்தான் சிலம்புச் செல்வர் ம. பொ. சி. அவர்கள்.

ஒரு மனிதனுடைய உயர்விற்கும் சிறப்பிற்கும் அவன் பிறந்த குடும்பம், மட்டுமோ அன்றி வளர்ந்த குழல் மட்டுமோ காரணமாக அமைந்துவிட முடியாது. அவனது உயர்விற்கும் சிறப்பிற்கும் அவனது முயற்சியும் ஊக்கமுமே முழுமையான காரணங்களாக அமைய முடியுமென்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்தது சிலம்புச் செல்வர் அவர்களது வாழ்க்கையாகும்.

அந்நிய ஆட்சியிலிருந்து நாட்டை விடுவிக்க எழுந்த போராட்டத்தில், போராட்டம் வெற்றியடைந்து நாடு விடுதலை பெற்றுவிடும் என்ற நம்பிக்கை உதயமாயிருந்த காலகட்டத்தில் அந்த விடுதலைப் போரை மேட்டுக் குடியினரும் படித்த வர்க்கமும் தங்களதாக ஸ்வீகரித்துக் கொண்டன தீவிரவாதியான திலகரும், போராட்ட வாதியான நேதாஜியும் ஒதுக்கப்பட்டும், ஒடுக்கப்பட்டும் போன போது ஆன்மீக வாதியாக மலர்ந்திருக்க வேண்டிய காந்தியடிகளும், மாபெரும் கவிஞனாக மிளிர்ந்திருக்க வேண்டிய நேருவும் முதன்மை பெற்றனர். அந்தப் போராட்டத்தில் பங்கு கொண்டு தியாகங்கள் பல செய்து பிற்காலத்திலும் பெயருடனும், புகழுடனும் நிலைத்து நின்ற சாமான்யர்கள் தமிழகத்தில் திருகாமராகரும், சிலம்புச் செல்வர் ம. பொ. சியும் மட்டும் தான்.

தலைவர் ம. பொ. சி அவர்களுக்கு நாட்டு விடுதலைப் போரின் கால கட்டத்திலேயே தனது இனத்தைப் பற்றியும் மொழியைப் பற்றியும் ஆழமான பொறுப்பான சிந்தனையும் இருந்தே வந்திருக்கின்றது. எனவேதான் நாடு விடுதலை பெற்ற நாளிலேயே அவரால், "நமது போராட்டம் இன்னும் ஓய்ந்து விடவில்லை; இப்பொழுது போர் முனையும் போர் முறையும் தான் மாறுகின்றன" என்று பிரகடனப் படுத்த முடிந்தது.

அவரது உள்ளத்தில் இந்தியன் என்ற எண்ணம் வேரோடியிருந்ததைப் போலவே தமிழன் என்ற இன உணர்வும் தலை தூக்கியே நின்றது அதனால்தான் தேசியம் என்ற சொல்லே வேம்பாகக் கசந்த பிரிவினை வாதிகளுக்கும், மொழியுணர்வு என்றாலே தீண்டாமை என்று வைதீகம் காதத தேசியவாதிகளுக்கும் மேம்பட்ட வராக, தேசியத் தமிழராக அவரால் திகழ முடிந்தது. மொழியுணர்வையும் தேசியத்தையும் இணைக்கும் பாலமாகவும் அவர் செயல்பட்டார். இன உணர்வு தேசிய உணர்வுக்கு எதிரானதல்ல என்று முழக்கமிட்டார், வாழ்ந்தும் காட்டினார்.

நமது நாடு பல்வேறு தேசிய இனங்களைக் கொண்ட ஒரு கூட்டுக் குடும்பம் என்பதனை அழுத்தமாக வலியுறுத்தினார். போக்குவரத்து வசதிகளும், தகவல் தொடர்பும் அரிதாக இருந்த பண்டைக் காலத்தில் பாரதம் பல நாடுகளாகப் பரவிக் கிடந்தாலும் அவற்றிற்கிடையே அவற்றைப் பிணைக்கும் அழுத்தமான சரபாக ஆன்மீக உணர்வு அழுத்தமாகப் பிண்ணிக் கிடந்தது. அதனையே தேசிய உணர்வாக பரிணமிக்கச் செய்து வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காக்க வேண்டும் என்று அவர் முழக்கமிட்டார்.

தேசியம் காக்க வேண்டுமென்றால் நமது மொழியுணர்வை இன உணர்வை சூயாகம் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை என்பது அவரது அழுத்தமான நம்பிக்கை.

எனவேதான் எல்லை காக்கும் போர்ப்படைத் தளபதியாக களத்தில் குதித்து வெற்றிகள் பல பெற முடிந்தது. கேரளத்து பனம்பள்ளி கோவிந்தமேனனுக்கு இருந்த இன உணர்வு இங்கு பொறுப்பில் இருந்த தேசியத் தலைவர்களுக்கு இல்லாமல் போனதன் விளைவு, தேவிகுளம், பீர்மேடு பகுதிகள் நம்மிடமிருந்து பறிபோயின. அங்கு தொழிலாளர்களாக வாழ்ந்த தமிழர்கள் கூட தாக்கப் பட்டனர், வெளியேற்றப் பட்டனர். தமிழகத்தின் வட எல்லை வேங்கடம் என்பது இலக்கியச் சான்றாக ஏட்டோடு மட்டுமே நின்று விட்டது.

பழமையானதும் இலக்கிய வளம் மிக்கதுமான நமது மொழி அதற்குரிய சிறப்பை அடைய வேண்டும் என்று முழுக்கமிட்டார், அயராது உழைத்தார். அந்நிய ஆதிக்கத்தின் அடையாளமாக இருக்கும் ஆங்கிலம் அகற்றப்பட வேண்டும், அது ஆதிக்கம் செலுத்தும் இடம் அனைத்திலும் எமது தமிழ்த்தாய் அதிகாரம் பரவிட வேண்டும் என்று வாதிட்டார். அவருடைய தூய மொழி யுணர்வு நாடு விடுதலை பெற்று இத்தனை ஆண்டுகள் ஆகியும் கூட நமது தமிழுக்குரிய இடம் கிடைக்க வில்லையே என்று ஆதங்கப்பட்டது, ஆத்திரப்பட்டது. தங்களை மொழியின் பாதுகாவலர்கள் என்று தம்பட்டம் அடித்துக் கொள்பவர்கள் கூடத் தமிழுக்கு விரோதமாகவே செயல்பட்டு வருவதைக் கண்டு அவரது உள்ளம் புண்ணாகி வெந்தது.

தமிழ் நாட்டில் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த தமிழன் ஒருவனால் தமிழைப் படிக்காமலேயே பட்டதாரியாகக் கூட ஆகிவிட முடியும் என்பதுதான் இன்று வரை இருந்து வரும் இழிநிலை. வேறு எந்த மாநிலத்திலுமே காண இயலாத அவலநிலை.

இப்படி மொழியைப் புறக்கணித்தமையினால்தான் இன்று மொரிஷியஸ் தீவிலும், ஆஸ்திரேலியாவிலும்,

தாய்லாந்திலும் வசிக்கும் தமிழர்கள் தமிழே அறியாத தனி இனமாக மொழியிலிருந்தும் கலாச்சாரத்திலிருந்தும் விலகி விட்டவர்களாக, வேறுபட்டவர்களாக வாழும் துர்ப்பாக்கியம் ஏற்பட்டு விட்டது. வேற்று நாட்டில் குடியேறி அங்கேயே வேரூன்றி விட்ட தமிழர்கள் வீட்டு மொழியாகக் கூடத் தமிழைப் பேசாமல் புறக்கணித்ததின் விளைவு இன்று அவர்களுக்கு தாய் மொழியே அன்னிய மொழியாக அமைந்து விட்டது. தமிழ் நாட்டில் குடியேறிய வேறு எந்த வேற்று மொழியினரும் இப்படித் தங்களது தாய் மொழியைப் புறக்கணித்தது கிடையாது.

தனது மொழியையோ, இன உணர்வையோ புறக் கணிக்கும் எந்த ஒரு இனமும் தலை நிமிர்ந்து நிற்க முடியாது என்பது சிலம்புச் செல்வரது அசைக்க முடியாத ஆணித்தரமான நம்பிக்கை.

தமிழ் இனம் சாதியின் பெயரால், மதத்தின் பெயரால், கட்சியின் காரணமாகப் பிரிந்து கிடக்கும் நிலையை அவர் வெறுத்தார். அது நம்மைப் பலவீனப் படுத்திவிடும் என்று பயப்பட்டார். எனவேதான் "தமிழினமே ஒன்றுபடு" என்பது அவரது தாரக மந்திரமாக இருந்தது. இன உணர்வு காக்க, எல்லை காக்க மொழி காக்க இணங்கி வரும் எவருடனும் இணைந்து செயல்பட அவரால் முடிந்தது. அதேசமயம் மொழி இன நலம் காக்க அதற்கு மாறுபட்ட எவரையும் அவரால் எதிர்க்கவும் முடிந்தது.

மொழியுணர்வு குற்றமென்றும், இன உணர்வு பாபமென்றும், சோஷலிசம் பேசுவது தேச விரோதம் என்றும் குற்றம் சாட்டி, 'வெளியேறு' அல்லது வெளியேற்றப் படுவாய் என்று தேசிய வட்டாரம் திட்டமிட்டு விரோதித்தபோது சற்றும் தயங்காமல், கொண்ட கொள்கை காக்க எதையும் தியாகம் செய்யத் தயார்

என்று திடமனதுடன் தாய்ச் சபையிலிருந்தே அவரால் வெளியே வரமுடிந்தது. தனது அரசியல் குருவான ராஜாஜி அவர்கள் சுதந்திரக் கட்சியை ஆரம்பித்து அதில் வந்து இணைந்து கொள்ளுமாறு கேட்டபோது சோஷலிசத்தின்பால் சிலம்புச் செல்வருக்கிருந்த அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை காரணமாக அவரது அழைப்பை புறக்கணிக்க முடிந்தது. ராஜாஜி அவர்கள் கொண்டு வந்த தட்சிணப் பிரதேசத் திட்டத்தைக் கூட அது தமிழரது இனநலனை பாதிக்கும் என்ற காரணத்தால் எதிர்க்க முடிந்தது. எந்த தேசியவாதிகள் சோஷலிசம் பேசுவது குற்றம் என்று கூறி அவரை வெளியேற்றினார்கள்ளோ அவர்களே, அவரை வெளியேற்றிய இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்குள்ளாகவே சோஷலிச முழக்கத்தை சுவீகரித்துக் கொண்ட அதிசயத்தையும் நாம் இங்கு காணத்தான் செய்தோம்.

எந்தக் காலத்திலும், எந்த சூழ்நிலையிலும், எதற்காகவும், யாருக்காகவும் அவர் தனது கொள்கைகளை விட்டுக் கொடுத்ததே சிடையாது. மாறுபட்டது சிடையாது, மாற்றிக் கொண்டதும் சிடையாது. தன்னுடைய கொள்கையில் அசையாத மேருமலை போல் கடைசிவரை உறுதியாகவே இருந்தார். அசைக்க முடியாத உறுதியோடு கம்பீரமான் லட்சிய வீரராகவே கடைசிவரை நின்றார். மனச்சாட்சியுள்ள எவரும் அவர் தன் கொள்கையிலிருந்து பிறழ்ந்து யாருடனும், எதற்காகவும் சமரசம் செய்து கொண்டார் என்று சொல்லிவிட முடியாது.

மாறாக காலமாற்றம் காரணமாக, மனம் தெளிவு பெற்று, சிந்தனை முதிர்ச்சி பெற்று, கொள்கை மாற்றம் பெற்று, மாற்றுக் கருத்துக் கொண்டவர்கள் மனம் திருந்தி நெருங்கி வந்தபோது அவரால் அவர்களை அரவணைத்து கொள்ள முடிந்தது, ஆதரவு காட்ட முடிந்தது.

அவர் மாற்றுக் கருத்துக் கொண்டவர்களை கருத்து ரீதியாக விமர்சித்தாரே தவிர அவர்களை வெறுக்கவில்லை, விரோதிக் கவில்லை இதமாக மறுப்புக் கூறினாரே தவிர வன்மையாக வசைபாடிடவில்லை. கருத்து மாறுபாடு கொண்டவர்கள் கடுமையான வார்த்தைகளால் கொடூரமாகப் பழித்தபோதுகூட கண்ணியமாகப் பொறுமை காத்தாரே தவிர தடித்த வார்த்தைகளால் எடுத்தெறிந்து பேசியது கிடையாது. அவர்கள் மனமும் மாறி இணங்கியும், நெருங்கியும் வருவார்கள் என்று திடமாக நம்பினார். எனவேதான் "கூவம் வங்கக் கடலை இணையக் கூப்பிடுகிறது" என்று பழித்துப் பேசப்பட்ட போதுகூட அவரால் பொறுமை காக்க முடிந்தது. பிறகு அப்படிப் பழித்தவர்களே அது கூவம் அல்ல புனித கங்கை என்று புரிந்து கொண்டு, கொள்கை ரீதியாக வந்து இணைந்தபோது சற்றும் காழ்ப்பின்றி அவர்களை அரவணைத்துச் செயல்பட முடிந்தது. மற்றவர்கள் கட்சி நன்மைக்காக கொள்கைகளைத் தியாகம் செய்தபோது, கொள்கை காக்க கட்சியையே தியாகம் செய்யக்கூட அவரால் முடிந்தது.

கொள்கை வழியில் முரண்பட்டவர்களைக் கூட சிலம்புச் செல்வரால் கொள்கை ரீதியாக நாகரிகமாக விமர்சனம் செய்ய முடிந்ததே தவிர பகைமை பாராட்டி பழி சொல்லும் இழிதன்மை அவரிடம் இருக்கவில்லை. பழித்தவர்களையும் அவர்கள் தமிழர்கள் என்றால் அவர்களது மனமாற்றத்திற்காக பாடுபட்டாரே தவிர கடுஞ்சொல் கூறி கடிந்து கொண்டதில்லை.

மாற்றுக் கருத்துக் கொண்டவர்களை விமர்சனம் செய்யும்போது அவர்களைக் கடுமையாக வசைபாட அவருக்கு வசப்படாத தமிழ், தமிழுக்கு, நாட்டுக்குத் தொண்டு செய்பவர்களை வாழ்த்த முனைந்தபோது அவருக்கு வானம்வரை உயர்ந்து வழிவிட்டது. அவர்

தக்கோரைப் பாராட்டியபோது, வாழ்த்திப் புகழ்ந்த போது வள்ளல்களில் தலைசிறந்தவராகவே விளங்கினார். சிறந்த சேவை செய்தவர்களை சீராட்டியபோது அவர் வார்த்தைகளில் சிக்கனம் பாராட்டியதே கிடையாது.

அவர் விமரிசனம் செய்ததும் சரி; வாழ்த்தியதும் சரி, அது பொதுநலன் கருதியே இருக்குமே தவிர சுயநலம் கருதியதாக ஒருநாளும் இருந்தது கிடையாது.

காங்கிரஸிலிருந்து அவர் வெளியேறியபோது அல்லது வெளியேற்றப்பட்டபோது அவர் மேலவை உறுப்பினராகவும், மாநகராட்சி ஆல்டர்மேனாகவும் இருந்தார். அவர் பதவி மோகம் கொண்டவராக இருந்திருந்தால் இயக்கத்தை விட்டு வெளியேறினாலும் கூட, இன்னும் மூன்றரை ஆண்டுக்காலம் எஞ்சியிருந்த மேலவை உறுப்பினர் பதவியிலும், மாநகராட்சி ஆல்டர்மேன் பதவியிலும் தொடர்ந்து நீடித்திருக்கலாம். ஆனால் தன்னலம் கருதாக அரசியல் நாகரிகம் காரணமாக அந்த பதவிகளையும் உதறிவிட்டே வெளியேறினார். அவர் விட்டுக் கொடுத்துப் போயிருந்தால், மொழி இன உணர்வுகளை புறக்கணித்துவிட்டு, இதர காங்கிரஸ் காரர்களைப் போலவே இந்திய தேசியம் ஒன்றையே ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களுடன் இணங்கிப் போயிருந்தால் அன்றே அவரைத் தேடி அமைச்சர் பதவி வந்திருக்கும். ஆனால் அவர் அதற்குத் தயாராக இருக்கவில்லை. தன்னலத்தை விட அவருக்குத் தன் இனநலம்தான் முக்கியமாகப் பட்டது.

பிற்காலத்தில் தி. மு. க. அரசு சட்டமன்ற மேலவைத் துணைத் தலைவர் பதவி கொடுத்ததும், பிறகு வந்த அ. இ. அ. தி. மு. க. அரசு மேலவைத் தலைவராக்கியதும், தமிழ் வளர்ச்சி உயர்மட்டக் குழுத் தலைவர் பதவி தந்ததும், அவற்றை அவர் ஏற்றுக் கொண்டதும் காலத்தின் கட்டாயமேயாகும்.

அப்படி உயர்ந்த பதவிகளெல்லாம் வகித்தும் கூட அவரது இறுதிக் கால மருத்துவச் செலவை யார் ஏற்பது என்ற வினா எழுந்து, பிறகு அரசே ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று அறிவிப்பு வரும் வகையில் அவரது வாழ்க்கை தூய்மையாக அமைந்ததும் அவருக்குப் பெருமை சேர்க்கும் விஷயம்தானே!

பிரிவினை வாதம் பேசியவர்கள், வகுப்பு வாதம் பேசியவர்கள் தெளிவு பெற்று அவற்றை உதறிவிட்டு, தமிழர்கள் என்ற உணர்வு பெற்று தமிழினம் எந்த சாதி உணர்வாலும் பிளவு படக் கூடாது என்று, காலம் உணர்த்திய நீதியை உணர்ந்து வந்தபோது அவர்களுடன் இணங்கிப் போகவும், அவர்களை வாழ்த்தவும் முடிந்தது அவர்களும் நம் தமிழர்கள்தான் என்ற இன உணர்வு காரணமாக.

என்றாலும் ஆட்சியிலிருந்தவர்கள் எவரானாலும் கூட அவர்கள் சிறக்கச் செயல் செய்த போது வள்ளலாக வாழ்த்துப் பாடிய அவர், தகாதன செய்தபோது கண்டிக் கவும் தவறியதில்லை. மதுவிலக்கு ரத்தான போது கடுமையாக கண்டிக்கவே செய்தார். சான்றோர்கள் அடங்கிய மன்றமாகச் செயல்பட்ட சட்ட மன்ற மேலவை கலைக்கப்பட்டபோது அதனைக் குறை கூறவும் அவர் தயங்க வில்லை.

அவர் ஆட்சியாளரோடு பிணங்கிப் போராடி சாதனைகள் நிகழ்த்தியதும் உண்டு, இணங்கிச் செயல்பட்டு இனநலம் காத்ததும் உண்டு.

அவர் அன்றிலிருந்து சொல்லிக் கொண்டு வந்த மாநில சுயாட்சிக் கோஷம் மாநிலம் தோறும் இப்போது ஒலிக்கத் தொடங்கியிருக்கிறது.

நாட்டின் எல்லைப் பகுதிகள் பெருமளவு மீட்கப் பட்டுள்ளன.

சென்னை மாநகரம் பறிபோகவிருந்த ஆபத்து நீங்கி சென்னை தமிழருடையதே என்று உறுதியாகி விட்டது.

தமிழ் நாடு, தமிழ் நாடு என்று பெயர் பெற்று விட்டது.

தமிழ் ஆட்சி மொழி என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்று விட்டது.

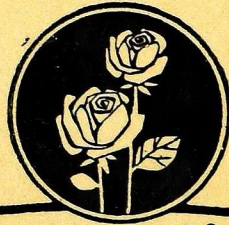
இப்படி தொட்டதையெல்லாம் துலங்கச் செய்த அவர்,

தோற்பன தொடராத அவர், 'உறவுக்கு எல்லை இமயம், உரிமைக்கு எல்லை வேங்கடம்' என்று உரத்துக் குரலெழுப்பிய அவர்,

இன்று நம்மிடையே இல்லை. காலனால் கவரப்பட்டு, காலமாகவே ஆகிவிட்ட போதிலும் கூட, கருத்துருவில், காலத்தையும் கடந்து வாழ்ந்து கொண்டதான் இருப்பார்.

இந்த நூலும், இத்துடன் இணைந்து வெளிவரும் எம். ஜி. ஆருடன் எனக்கிருந்த தொடர்பு" என்ற நூலும் அவரால் இறுதியாக எழுதப்பட்டவை என்றாலும் கூட, அவரது நூல்கள் அனைத்தும் மீண்டும் மீண்டும் பல பதிப்புகள் வெளிவந்து தமிழ்மக்கள் கைகளில் தவழ்ந்து அவர்களின் மனங்களில் சிந்தனை விதைகளை தூவிக் கொண்டே தான் இருக்கும்.

பேராசிரியர் கல்கி மறைந்த போது சிலப்புச் செல்வர் ம பொ. சி அவர்கள் அவருக்கும் அஞ்சலியாக 'கல்கி' பத்திரிகையில் எழுதிய கட்டுரைக்கு "நன்றியுள்ள தமிழ் என்றும் மறவாது" என்று தலைப்புக் கொடுத்திருந்தார். நான் அவருக்கு அவருடைய வார்த்தைகளிலே சிறிதே மாற்றம் செய்து 'நன்றியுள்ள தமிழினம் என்றும் மறவாது' என்று கூறி அஞ்சலி செலுத்துகிறேன்

முங்கொழு பதிப்பகம்